

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 4, П'ЯТНИЦЯ, 27 СІЧНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 4, FRIDAY, JANUARY 27, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Що відтепер буде?

Петро Часто

Наче вихор здійнявся над людським світом, над звичними державно-політичними порядками і традиціями, над вчорашньою визначеністю. А може, це й добре? Може, світ наш у чомусь подібний до природи, бо ж вона любить легкий повів, оживає, всміхається під ним. „Без вітру не родить жито, без вітру вода не шумить...“. Аби тільки не переходив у руйнівну бурю. А це вже залежить від самих людей, від міри їхньої мудрости, від того, на чий бік ми стаємо у все ще не закінченій битві між світлом і тьмою.

Це політичне завихрення, в якому присутня і моральна, і духовна складова, торкнулося водночас багатьох держав, що свідчить про певну закономірність нинішніх процесів і явищ. Ледве чи мають рацію ті експерти й автори, котрі у відчаї заламують руки над „несподіваними“ змінами в Європі. Ні, були вони вповні сподіваними. Марна річ – очікувати, аби маятник-орієнтир відхилився лише вліво та вліво. До вподоби це нам чи ні – врешті він рушить у протилежний бік. Саме це переживає нині вся об'єднана Європа, майже в усіх її країнах знайшлися відцентрові сили, котрі не бажають триматися купи. А може, річ саме в цьому понятті – „купа“? Це завжди щось аморфне, невиразне, каламутне, що викликає підозри і нехіль: є ж бо великі майстри ловити рибу в каламутній воді. Бо інакше чому б Великобританії, цьому вособленню європейської цивілізації, виходити з Європейського Союзу? Чому подібні настрої вже панують у Франції, Польщі, Угорщині, Австрії, Італії, навіть у Німеччині – мужньому провідникові європейської інтеграції?

А тепер дійшло і до США. Отже, справа не в Дональдові Трампові, і звичайно ж, – не у впливі кремлівського лиходія, хоч, самозрозуміло, той при цьому вдоволено потирає руки.

Що далі? Міжнародний вихор з епіцентром у трампівському Білому Домі переросте в гураган? Чи навпаки – стихне, і 45-ий президент стане символом нехай якоїсь нової, та все ж надійної рівноваги у світі?

Те, що напередодні і в самий момент інавгурації вулиці Вашингтону й багатьох великих американських міст гомоніли антитрампівськими протестами, небагато значить. Як і низький рівень підтримки Д. Трампа з боку громадян країни. Для його ексцентричної натури рейтинги – не аргумент. Але просто не віриться, що він і надалі буде конфліктувати з пресою, сумніватиметься у висновках незалежних експертів і, замість своїй розвідці, довірятиме Володимирові Путінові. Це абсолютно різні люди. Д. Трамп – господарник, уміє робити гроші і вміє їх цінувати. В. Путін не вміє нічого, крім як по-злодійськи виснажувати багатства землі і робити дурнів зі своїх громадян.

Однак, Д. Трампова господарність ледве чи

(Закінчення на стор. 18)

Відкрили меморіальну дошку Євгенові Коновальцеві

Учасники відкриття меморіальної дошки Євгенові Коновальцеві.
(Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 22 січня урочисто відкрили меморіальну дошку Євгенові Коновальцеві до 125-річчя його народження на стіні будинку на вулиці Січових Стрільців, де в 1918 році розміщувалися казарми Галицько-Буковинського куреня (згодом – 1-го полку) Січових Стрільців.

На честь цього формування й отримала назву центральна вулиця Києва, що до 2016 року називалася іменем більшовицького діяча Артема (Федора Сергєєва).

У церемонії взяли участь Віце-прем'єр-міністр України Павло Розенко, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, Міністер

(Закінчення на стор. 13)

ДО 80-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ

Сталінщина повертається у Росію

Світлана Чорна,
Георгій Лук'ячук

Незадовго до свого арешту 13 грудня 2016 року, голова карельського „Меморіалу“, історик, який 30 років свого життя присвятив пошуку спеціальних поселень, поховань замордованих людей та встановлював імена в'язнів соловецьких таборів і будівників Біломорканалу, серед яких були десятки тисяч українців, Юрій Дмитрієв в одному з інтерв'ю сказав, що в Росію „повертається диктатура страху й брехні“.

Якою вона була, він добре знав, адже досліджував сталінські репресії 1930-1940 років. Саме завдяки Ю. Дмитрієву, з яким ми познайомилися під час прощ 2011-2013 років на Соловки, було знайдено місця масових поховань жертв політичних репресій у Сандармосі й Красному Бору.

У карельському лісовому урочищі Сандармох, неподалік столиці Біломорканалу Медвеж'єгорська, у 1930-их роках органи НКВД розстріляли 9,500 осіб, зокрема і так званий Соловецький етап із 1,111 в'язнів, у якому був цвіт української нації – священики, історики, державні діячі, режисери, багато письменників і поетів.

У липні 1997 року Ю. Дмитрієв з членами санктпетербурзького й московського „Меморіалу“ пройшов сотні кілометрів дрімучими

(Закінчення на стор. 13)

Дослідник історії сталінських таборів Юрій Дмитрієв біля хреста „Убієнним синам України“ у Сандармосі (2012 рік).

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Посол спілкувався з Дональдом Трампом

ВАШІНГТОН. – 21 січня Посол України у США Валерій Чалий після інавгурації Президента Дональда Трампа повідомив, що скористався можливістю поговорити з новим президентом про відносини з Україною і розмова відбулася в позитивному ключі. Він також зауважив, що ключове завдання для України тепер – це забезпечення прямого контакту на найвищому рівні. Посольство вже передало підготовлений Україною перелік питань, по яких варто розвивати співпрацю у сферах взаємних інтересів. В. Чалий зазначив, що на інавгурації він мав можливість говорити з багатьма ключовими особами з нової адміністрації Білого Дому. Посольство України в США вже тривалий час працює з перехідною командою Д. Трампа. Україна зберігає двопартійну підтримку в обох палатах Конгресу США. („Українська правда“)

■ Готували замах на Антона Геращенко

КИЇВ. – 22 січня народний депутат Антон Геращенко подякував Службі безпеки України (СБУ) за порятунок його життя. 20 січня в Києві було затримано двох осіб, які планували його вбивство. Голова СБУ Василь Грицак, співробітники контррозвідки, оперативних служб, спецпідрозділу „Альфа“ працювали для того, щоб затримати небезпечних терористів. Затримано двох раніше судимих громадян України, які за вказівкою Федеральної служби безпеки Росії готували замах. Обидва прибули в Україну 14 грудня 2016 року, спочатку до Харкова, потім до Києва і впродовж тижня вивчали маршрути пересування депутата та іншу інформацію. Затримані планували закласти вибуховий пристрій під автомобіль депутата. (Радіо Свобода)

■ Надію Савченко виключили з комітету

КИЇВ. – Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони 18 січня виключив народного депутата Надію Савченко зі свого складу. За таке рішення проголосували 10 членів комітету. Перший заступник голови парламентської фракції „Народного фронту“ Андрій Тетерук на засіданні звинуватив Н. Савченко у безвідповідальності та грі в інтересах Кремля, у цілеспрямованій роботі на державу-агресора. Комітет звернувся до Генеральної прокуратури з проханням дати оцінку заявам про ознаки державної зради у діях Н. Савченко, яка заявила, що без здачі Криму Росії розраховувати на мирне звільнення окупованих районів Донецької та Луганської областей не доводиться. Народний депутат та один з повідників кримсько-татарського народу Рефат Чубаров назвав висловлювання Н. Савченко щодо здачі Криму заради збереження Донбасу зрадою України та кримсько-татарського народу. („Укрінформ“)

■ Шукатимуть зниклі стародруки

ЛЬВІВ. – 21 січня Міністер культури України Євген Нищук заявив, що для перевірки фондів Львівської галерії мистецтв ім. Бориса Возницького створена комісія. При цьому він не зміг повідомити, чи є якісь просування у розслідуванні ймовірного зникнення раритетних видань. Міністерство очікує отримати результати перевірки до 1 березня. Керівник галерії Тарас Возняк 5 січня повідомив, що з Музею мистецтва давньої української книги зникла майже сотня стародруків і рукописів XVI-XVII ст., серед них „Апостол“, виданий першодрукарем Іваном Федоровим, перші друковані львівські Євангелії, а також два цінні манускрипти. (Радіо Свобода)

■ Святкували українське Різдво

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, Росія. – 14 січня Українська національно-культурна автономія з підтримкою Генерального консульства України в Санкт-Петербурзі та Будинку національностей провела великий різдвяний концерт. Була яскрава коляда і професійний спів артистів міських театрів, деклямування поетичних творів. Ансамбль української пісні „Рось“ виконав українські пісні „Місяць на небі“ та „Ой, на горі два дубки“, а глядачі підспівували і ставали до танцю. („Укрінформ“)

ПРОБЛЕМИ БЕЗПЕКИ

Східня Європа стрімко мілітаризується

Нолан Петерсон

Понад 10 тис. вояків і мирних мешканців уже загинули у війні на сході України. Це статична окопна війна українських військ проти об'єднаних сил проросійських сепаратистів і російської регулярної армії.

Війна триває в Європі. Між двома найбільшими сухопутними регулярними арміями на континенті. І один з гравців, Росія, володіє найбільшим у світі арсеналом ядерної зброї.

Роля США в конфлікті обмежується лише тренуванням українських військових на Заході країни, за 800 кілометрів від лінії фронту. Також організовують консультації. Штати надали Україні нелегальну військову техніку, включаючи „Гаммери“, безпілотники, контрбатареїні мобільні радіолокаційні станції.

Але Україна хоче від Вашингтону зенітних ракет і протитанкового озброєння, щоб зупинити російське вторгнення.

Зараз Україна має другу за величиною армію в Європі після Росії. За дворічний експрес-курс відновлення армії Україна збільшила її з 150 тис. до 250 тис. військовослужбовців. Франція має приблизно 209 тис. активного війська, Німеччина – близько 177 тис., Іспанія – 133 тис., Польща – 101.5 тис., Великобританія – 153.6 тис.

Україна також збільшила оборонний бюджет близько до 6 млрд. дол. – приблизно 5 відс. від валового внутрішнього продукту (ВВП) України. Військові витрати планують збільшувати приблизно на 10 відс. щорічно.

Населення Росії втричі більше, ніж України. А ВВП вдсятеро перевищує український. У неї 800 тис. активного війська і 2 млн. осіб в запасі. Оборонний бюджет 2015 року становив близько 65 млрд. дол. Це вдсятеро більше, ніж в Україні.

Річний бюджет Міністерства оборони України — крихта у військовій обороні Заходу (Франція – 36 млрд. дол., Німеччина – близько 37 млрд. дол. і Великобританія – близько 65 млрд. дол.).

Але Україна стає військово потужнішою в розмірах армії і кількості військової техніки. Має понад 2,800 танків.

У Франції – 423, у Великобританії – 407, в Німеччині – 408. Український арсенал налічує 625 реактивних систем порівняно з 44 у Франції, 42 у Великобританії і 50 Німеччині.

Однак, зберігаючи чисельну перевагу над іншими європейськими країнами у військовому пляні, Україна потребує військової модернізації. Багато чого з українського арсеналу ще з часів „Холодної війни“.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Дивний розмін Дональда Трампа

Богдан Яременко

Дональд Трамп має намір запропонувати Володимирові Путінові скасування запроваджених проти Росії санкцій в обмін на угоду про зменшення ядерних озброєнь. Але ці речі між собою ніяк не пов'язані. Санкції проти Російської Федерації запроваджувалися за порушення нею міжнародного права, збройну агресію проти України та анексію Криму. Водночас питання стратегічної безпеки (або рівноваги) регулюються окремими міжнародними договорами — багатосторонніми або двосторонніми між США та Росією.

Ці питання, очевидно, покищо пов'язані тільки в голові членів команди Д. Трампа або в його голові. На практиці вони ніяк не перетинаються. Думаю, що такий підхід не матиме перспектив, тому що сьогодні Російська Федерація загрожує Сполученим Штатам Америки не лише ядерною зброєю — вона реалізує цілу низку інших агресивних актів, скажімо, втручання в кібернетичній сфері, втручання в політичну систему тощо.

Фактично Росія діє проти США тими ж засобами, що й проти України. І зняття санкцій, пов'язаних із її агресією проти України, жодним чином не скасує російську агресивність або пляни Кремля щодо створення конфлікту між США

Згідно зі звітами українських військових, об'єднані російські сепаратистські сили на Донбасі мають близько 700 танків, 1,200 одиниць бронетехніки, 1,000 одиниць артилерії, 300 реактивних систем залпового вогню.

Кількість цієї техніки в Луганській і Донецькій „народних республіках“ більша, ніж у збройних сил Франції, Німеччини, Італії, Іспанії та Сполученого Королівства. Серед країн ЄС лише Польща має більше танків, ніж сепаратисти на Донбасі.

За даними українських військових, а також звітів цивільних розвідувальних компаній, на Донбасі зараз від 1,500 до 5,000 російських солдатів. У тандемі з сепаратистами – це близько 40 тис. Росія також розгорнула 55-тисячне військо поблизу українського кордону. Близько 45 тис. російських військових – на території окупованого Криму.

З 2010 року на 80 відс. збільшилися військові витрати Росії. Вона приблизно на півдорозі до реалізації 10-річної модернізації. З 2010 до 2020 року на проєкт військового капітального ремонту Кремль планує витратити 19 трлн. руб. – приблизно 647 млрд. дол.

Попри економічне падіння, Росія все ще на шляху до досягнення цього річ 17.5 трлн. з запланованих 19 трлн. руб. на капітальний ремонт.

Російські військові авантюри в Україні відгукнулись і в інших пострадянських країнах – Латвії, Литві та Естонії. Всі троє – члени НАТО. У 2020 році сукупні оборонні бюджети цих країн мають зрости на 226 відс. порівняно з 2005 роком. З 930 млн. дол. до 2.1 млрд. дол.

Українські збройні сили зараз у процесі капітального ремонту, щоб відповідати стандартами НАТО до 2020 року.

У 2015 році Міністерство оборони України створило спеціальний відділ реформ.

20 травня 2016 року Президент України Петро Порошенко підписав закон про всеохопний плян військової реформи – Стратегічний оборонний бюлетень. Документ закликає до повної реконструкції військової доктрини для досягнення „критеріїв, необхідних для повноправного членства в НАТО“. Він також виділяє Росію як загрозу число 1 національній безпеці держави.

Багато українських військових і політиків стверджують, що нинішній конфлікт — це боротьба за незалежність України від Москви.

„Газета по-українськи“

Нолан Петерсон – американський воєнний журналіст, кореспондент „The Daily Signal“.

(Закінчення на стор. 16)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Чому неутралітет – не вихід для України?

Альона Гетьманчук

На початку грудня 2016 року, у день чергової річниці підписання славного Будапештського меморандуму, Інститут світової політики (ІСП) оприлюднив дослідження „Безпека перехідного періоду. Як протидіяти агресії з обмеженими ресурсами“. Одна з п'яти безпечних моделей, проаналізованих у дослідженні, – озброєний неутралітет. Оскільки з усіх боків різноманітного штибу миротворці знову почали промотувати неутралітет для України як найефективніше та найтриваліше заспокійливе для Володимира Путіна, ми в ІСП вирішили зробити і презентувати ще й мемо з цього приводу. Нижче публікую основні висновки щодо наслідків реалізації саме такої моделі безпеки.

Від себе лише додам, що, по-перше, пропонувати відмову від інтеграції в НАТО – це те саме, що заявити про відмову піти на вечірку, на яку тебе ніхто не запрошував. Чи відмовитись виходити заміж за того, хто тобі й не збирався робити пропозицію. І В. Путін, мабуть, теж ще не настільки з'їхав з глузду, щоб вірити в членство України в НАТО і ЄС в осяжній перспективі.

По-друге, для України, у випадку якої модернізація армії стала екзистенційним питанням, інтеграція до НАТО – це не просто про членство, як спрощено намагаються донести світу прихильники неутралітету. Це про те, які стандарти переймати, від чийх інструкторів і радників досвід переймати і чий озброєння купувати. І тут досить відповісти на запитання: ми хочемо армію російського штибу з російським озброєнням, чи таку, як в провідних країнах-членах НАТО? Потрібно визначитись, неутральними бути не вийде ніяк.

По-третє, якщо досвід України з позаблуків нічого не навчив сучасних українських реалістів (чи реалістів-ілюзіоністів), то могли б уважно вивчити досвід Молдови, де неутралітет прописаний навіть в Конституції (здавалося б, ну чого ще хотіти Москві), але Росії і цього виявилось замало, хочуть ще закон і купу різних речей як бонус.

І нарешті: жодний запропонований Україною неутралітет не спроможний заспокоїти агресію,

допоки його політика щодо України чітко підпорядковуватиметься одній простій формі: „Або Україна існуватиме в тих параметрах, в яких її бачить В. Путін, або В. Путін зробить все можливе, щоб вона не існувала зовсім“. І мені просто цікаво: чи справді старо- та новоспечені реалісти вважають, що неутралітет – це єдиний параметр, на якому ґрунтується бачення України В. Путіним? І що цього параметру буде досить, щоб після проголошення неутралітету Кремль залишив Україну в спокої?

Більше того, я чомусь думала, що прихильники неутралітету виявляться більш винахідливими та прагматичними, бо якщо вже й пропонувати якийсь варіант неутралітету, то варто було б:

а) Спочатку доступно аргументувати, яким саме чином неутралітет відповідає інтересам українського суспільства, а не Росії чи В. Путінові (не виключаю, що українці з їхніми схильностями до ізоляціонізму і самі б почали з часом симпатизувати моделі неутралітету, якби його так брутально не нав'язувала Росія).

б) Якщо неутралітет України такий бажаний для В. Путіна, то чому цей переговорний лот не можна виставити по максимальній ціні (з поверненням Криму, і т. д. і т. п.), а не пропонувати Росії ледве не задарма і ще до оголошення будь-якого авкціону з цього приводу?

Це так, думки вголос, без претензії на жодний програмний документ, а от, власне, і наші висновки з мемо:

1. Відсутність гарантії дотримання гіпотетичного неутрального статусу України з боку Росії.

Враховуючи численні порушення двосторонніх і багатосторонніх зобов'язань щодо України з боку Росії, в нинішніх умовах гіпотетичне проголошення Україною неутралітету має усі шанси повторити долю Будапештського меморандуму. Невтральний статус України дозволить Росії уникнути відповідальності за агресію, повернути їй доступ до західних ресурсів, зменшить увагу Заходу до проблематики України, а отже, створить умови для відновлення агресивних дій.

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Донбас – військово-повітряна зона

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко 23 січня своїм указом запровадив ще одну – четверту військово-повітряну зону „Схід“. Повітряний простір України поділяється на чотири військово-повітряні зони та один окремий військово-повітряний район. Повітряний простір над територією окремих районів Донецької та Луганської областей у межах військово-повітряної зони „Схід“ належить до зони відповідальності повітряного командування „Схід“ з урахуванням особливостей, визначених постановами Верховної Ради України про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями. („Укрінформ“)

■ Порошенко закриває фабрику в Росії

КИЇВ. – 21 січня корпорація „Roshen“ заявила про закриття своєї кондитерської фабрики у російському місті Липецьку через економічні і політичні причини, зокрема, через арешт майна фабрики, що зробив продаж підприємства неможливим. З 2013 року виробництво продукції на фабриці скоротилося в три рази через тиск влади в низці регіонів на торговельні організації і зниження загального рівня купівельної спроможності населення. Повна зупинка виробництва запланована на квітень цього року. 26 травня 2014 року Петро Порошенко заявляв, що має намір продати своє підприємство і підписав договір про передання своєї частки в корпорації „Roshen“ незалежному трасту під управлінням чужоземного банку, який має право вести переговори про продаж компанії. (Радіо Свобода)

■ Суд віддав українця до Туреччини

СУМИ. – 19 грудня 2016 року Вища рада юстиції України вирішила звільнити Євгенію Глущенко з посади судді Роменського суду Сумської області у зв'язку з її заявою про відставку. Суддя Є. Глущенко ухвалила рішення про передання громадянину Туреччини Мехметові його восьмирічного сина. З Мехметом мама хлопчика Ольга познайомилася 10 років тому, коли приїхала з села на навчання до Сум. Дівчина була служницею в родині заможного турка. Невдовзі завагітніла, однак турок дитини не хотів, тому дав дівчині гроші на аборт, але Ольга народила дитину. Суд визнав постійним місцем проживання дитини Турецьку республіку. В Управлінні у справах дітей обласної адміністрації вважають, що рішення суду, коли в матері українці забирають дитину та відсилають за кордон, суперечить Конвенції з прав дитини. Ольга подала апеляцію і сподівається, що новий розгляд справи виправить помилку суду першої інстанції. За її сином вже приходила виконавча служба, але громада села не дала забрати хлопчика. (Sumy.Today)

■ Олександра Олеся поховать на Лук'янівці

КИЇВ. – 21 січня Міністер культури України Євген Нищук заявив, що у Києві визначили місце для перепоховання останків українського письменника Олександра Олеся. „За бажанням нащадків це буде Лук'янівське кладовище в Києві, де планують облаштувати місце для перепоховання відомих українців. Точної дати перепоховання О. Олеся в Україні ще немає“, – сказав Є. Нищук. („Укрінформ“)

■ Знайшли 50 вкрадених авт

МИКОЛАЇВ. – Співробітники Служби безпеки України (СБУ) 23 січня вилучили ще 50 вантажівок, які через шахрайські дії були вкрадені в Мінського автомобільного заводу. Автомашини, що знаходилися у розшуку, виявили на кількох автотранспортних підприємствах Миколаївської області. У жовтні 2016 року СБУ виявила 100 вантажівок у різних регіонах України. Право власності на автомобілі буде повернуто білоруському заводу. У 2013 році комерційна структура уклала договір на постачання 150 вантажних авт марки МАЗ та причепів до них вартістю понад 15 млн. дол. Отримані вантажівки шахраї перепродали іншим підприємствам, а одержані гроші зловмисники перевели у готівку та привласнили. („Укрінформ“)

ТОЧКА ЗОРУ

Нам пропонують моральне роззброєння

Ольга Лень

Немає ніяких вирізьблених у камені і бронзі стандартів журналістики на всі випадки життя. Треба відмовитися від того бачення, що можна взяти щось готове і використовувати. Нам потрібно створити власні стандарти – стандарти журналістики країни, яка захищається від зовнішньої агресії. Це не можна вирішити миттєво. Це шлях, який треба пройти.

І це є стандарти журналістики, яка є стороною конфлікту

Є підміна понять. Під маркою „боротьби з мовою ворожнечі“ нам намагаються нав'язати капітуляцію перед ворогом. Намагаються нав'язати обговорення питання, чи має право Україна захищатися перед агресором. Хоч тут в принципі нема чого обговорювати, бо право країни на захист гарантовано і визнано цілою низкою міжнародних документів та угод. Я трохи навіть співчуваю борцям з „мовою ворожнечі“ в українських засобах масової інформації: тяжко, напевно, шукати чорну кішку в темній кімнаті, коли її там немає.

Коли говорять журналістам: „Ви повинні бути над конфліктом“, – що це значить на практиці? Це значить: „Ви не повинні почуватися громадянами“. Що особисто я вважаю правильним посланням для журналістів воюючої країни: ви повинні бути громадянами, і ви повинні бути чесними громадянами.

Нам пропонують одностороннє моральне роззброєння. Наслідки такого одностороннього роззброєння такі ж, що й наслідки одностороннього роззброєння реального – вас просто завоюють ті, хто і не збирався роззброюватися.

Якщо ви опираєтесь маніякові, то маєте шанс вижити. Якщо ні, то загинете.

В липні 2016 року в Європейському Союзі була розповсюджена доповідь „Ведмідь в овечій шкурі“, де описується, як Росія створила мережу центрів впливу з підризу західного світу. Серед рекомендацій щодо боротьби з російською пропагандою є відслідковування фінансових потоків, розвінчання російських фальшивок і трансляція власного змісту російською мовою. От відслідковування фінансових потоків, з яких фінансуються проросійські засоби масової інформації в Україні, особливо погано працює. Можливо, тому й інше не спрацьовує.

Але найголовніша рекомендація: необхідність повернути власний порядок денний у медіапростір країн ЄС. Протиставити мітам Кремля щодо невдач та шкідливості проекту ЄС просування цінностей, заснованих на правах людини, свободі та верховенстві права.

Вміння формувати власний порядок денний, що не піддавався б маніпуляціям з Росії, – це ключовий спосіб захисту від російської інформаційної агресії.

Нелогічно підпорядковувати заборону пропаганди війни і ненависти нормам про свободу вираження поглядів та свободу преси. По-перше, така пропаганда не є правом людини та виявом свободи слова. По-друге, заборона такої пропаганди якраз і є правом людини на життя і недискримінацію.

„День“

Ольга Лень – журналістка, громадська діячка, Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Джо Байден скритикував Путіна

ВАШІНГТОН. – За два дні перед залишенням своєї посади Віце-президент США Джо Байден скритикував Президента Росії Володимира Путіна, кажучи, що він хоче підірвати НАТО. Виступаючи 18 січня в Давосі, Швейцарія, Дж. Байден вказав на агресію Росії проти своїх сусідів, яка „посилає так званих „малих зелених чоловічків“, щоб викликати насильство“, натякаючи на насили в східній Україні. Щодо НАТО він заявив: „Ми прийняли священне зобов'язання, що атака на одного з нас є атакою на всіх“. („Bloomberg News“)

■ Ізраїль встановив оборонну систему

ЄРУСАЛИМ. – Міністерство оборони Ізраїля повідомило, що 18 січня країна встановила оборонну систему проти балістичних ракет. Цю систему, звану „Arrow-3“, уфундували США. Вона була створена державною компанією Ізраїля „Аеропросторні індустрії“ та американською компанією „Боїнг“. У повідомленні сказано, що це „поважно зменшить можливості, що балістичні ракети“ поцілять в Ізраїль. (Reuters)

■ „Вестерн Юніон“ покарана на 586 млн. дол.

ВАШІНГТОН. – Найбільша у світі компанія пересилання грошей „Вестерн Юніон“, яка має понад 500 тис. бюр у понад 200 країнах світу, призналася 18 січня до обману, тому що ігнорувала випадки відмивання грошей. Департамент справедливості США й Федеральна торговельна комісія покарали компанію на 586 млн. дол. За третій квартал 2016 року „Вестерн Юніон“ мала прихідів на 1.4 млрд. дол. Компанія сказала, що вона видає приблизно 200 млн. дол. річно на дотримання американських законів. (Reuters)

■ Південна Корея не зволікатиме з обороною

СЕУЛ. – Нині діючий Президент Південної Кореї Гванг Кіо-агн сказав 23 січня, що встановлення американської протиракетної оборонної системи не можна відкладати перед зростаючою північнокорейською ядерною загрозою, не зважаючи на опозицію Китаю. Південна Корея і США кажуть, що розміщення американської системи „THAAD“ є заплановане для захисту країни від ядерних та балістичних спроможностей комуністичної Північної Кореї, яка провела серію ядерних і ракетних випробувань наперекір санкціям ООН. Гванг виступав замість Президента Парка Геун-ге, яка є під імпичментом парламенту через корупційний скандал. Вона втратила свою владу та очікує рішення суду щодо її дальшої долі. (Reuters)

■ Трамп повернув погруддя Черчіля

ВАШІНГТОН. – Президент США Дональд Трамп повернув погруддя колишнього Прем'єр-міністра Великобританії Вінстона Черчіля на його місце в Овальному бюрі Білого Дому. Репортери побачили погруддя 20 січня, коли Президент підписував свої перші накази. Погруддя було забране з бюра 2009 року за часів Президента Барака Обами, котрий переніс його до своєї резиденції. В той час Білий Дім заявив, що погруддя забране, щоб знайти місце для погруддя Президента Абрагама Лінкольна та Мартина Лютера Кінга. Під час своєї візити до Англії 2016 року Б. Обама заперечив, що перенесення погруддя було зневагою Великобританії. „Я люблю Вінстона Черчіля“, – сказав Б. Обама на прес-конференції з тодішнім Прем'єром Дейвідом Камероном. („The Hill“)

■ Медведєв: знесення санкцій є ілюзією

МОСКВА – Прем'єр-міністр Росії Дмитрій Медведєв сказав, що санкції Заходу проти Росії правдоподібно залишаться „на довгий час“, не зважаючи на сподівання, що інавгурація Президента Дональда Трампа доведе до кращих відносин між Вашингтоном і Москвою. Виступаючи 22 січня перед членами правлячої партії „Єдина Росія“, Д. Медведєв заявив, що провідники Росії „не можуть покладати наші надії на чужоземні вибори“, і що „настав час позбавитися ілюзії, що санкції проти нашої країни будуть зняті“. („The Washington Post“)

ТОЧКА ЗОРУ

Чи буде 2017 рік останнім для Петра Порошенка-президента?

Тарас Кузьо

Історія повторює себе. Був Микола Мельниченко, а тепер є Олександр Онищенко. Після заяв О. Онищенко про те, що він записав на електронний пристрій в годиннику таємні розмови з Петром Порошенком, перед входом в Адміністрацію президента треба здавати годинники і ледве не роздягатися.

Після народного протесту до влади приходив президент, який обіцяв реформи і європейську інтеграцію, однак, йому бракує політичної волі докорінно зруйнувати клептократичну коаліцію кланів. Революційний президент залишає стару кримінальну гвардію при владі та зберігає корумповану олігархічну систему. З часом громадяни все більше обурюються тим, що жоден злочинець не сидить у в'язниці.

Після кількох років система починає застоювання. Рейтинги президента невпинно падає. Досвідчені політики, як от Юлія Тимошенко, та їхні менш досвідчені колеги набирають популярності. Замість того, щоб прислухатись до громадської думки, президент замикається в собі, оточує себе підлабузниками і не слухає порад ззовні. Його загання в глухий кут нездатність слухати та глибоко вкорінені зарозумілість і самозакоханість. У цьому П. Порошенко дуже нагадує Дональда Трампа.

П. Порошенко успадкував збанкрутілу країну та зіткнувся з агресивною Росією, що окупувала Крим і почала гібридну війну на Донбасі. Україна була змушена суттєво збільшити витрати на оборону. Притік чужоземних інвестицій практично припинився.

Все ж за президентства П. Порошенка міжнародний клімат сприятливіший для України. Захід запровадив санкції проти Росії за анексію Криму й агресію на Донбасі. Водночас Барак Обама став першим президентом США, який не відвідав Україну.

Небажання П. Порошенка культивувати вер-

ховенство права, обмежувати владу олігархів і боротися з корупцією негативно вплинули на його популярність в Україні та репутацію на Заході.

Зараз це набагато небезпечніше, ніж було в часи Віктора Ющенка, адже може призвести до того, що Європейський Союз не продовжить санкції, якщо новий Президент США Д. Трамп виконає свою передвиборчу обіцянку та скасує санкції проти Росії. Ще одне „перезавантаження“ у стосунках США і Росії становитиме серйозну загрозу національній безпеці України.

Опитування громадської думки свідчать, що популярність П. Порошенка після 2014 року стрімко впала. Сьогодні Ю. Тимошенко очолює рейтинг симпатій громадян, а П. Порошенко змагається за друге місце з провідником „Опозиційного блоку“ Юрієм Бойком.

Ця тенденція продовжиться до часу президентських виборів 2019 року. Вони нагадуватимуть вибори 2010 року, бо в другому турі за перемогу знову змагатиметься Ю. Тимошенко. Її суперником, зважаючи на динаміку громадської думки, буде П. Порошенко або Ю. Бойко.

Зрозуміло, П.Порошенко хотів би бачити своїм суперником у другому турі Ю. Бойка, а не Ю. Тимошенко. Тоді міг би використати тактику Леоніда Кучми, яка на виборах 1999 року спричинила масове голосування проти голови Комуністичної партії Петра Симоненка.

2019 рік суттєво відрізнятиметься від 2014 року, коли П. Порошенкові вдалося обдурити українців, представивши себе „новим обличчям“.

Українська історія повторить себе щодо Мельниченка-Онищенко і Ющенка-Порошенка. Все більше схоже, що доля П. Порошенка буде гірша, ніж доля В. Ющенка.

„Газета по-українськи“

Тарас Кузьо – науковий співробітник Канадського інституту українських студій.

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Заява з приводу Національної гвардії

Андрій Білецький

Я не можу більше мовчати про ситуацію в Національній гвардії України. Ситуація абсолютно ненормальна для третього року війни – на керівних посадах перебувають відверті сепаратисти, діє систематична корупція. Для мене загальна ситуація в Нацгвардії не є чужою – більшість вояків і офіцерів Національної гвардії є моїми бойовими побратимами і соратниками, з якими я пройшов 2014-2015 роки війни. Ситуація, про яку я кажу, – це не результати дії більшості нацгвардійських офіцерів, які чесно виконують свій обов'язок перед Батьківщиною, це – виключно злочини верхівки.

Керівництво Національної гвардії несе загрозу обороноздатності нашої країни.

Я звинувачую керівництво Нацгвардії у прямому покриванні офіцерів-сепаратистів. Останні приклади, що з'явилися у медіа-просторі, – поза межами будь-якого розуміння.

Командир Центрального оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії, полковник Олександр Голяков – сепаратист. У лютому 2014 року він під прапорами „Партії Регіонів“ створював Криворізький Антимайдан та закликав людей записуватися у „Криворізьку гвардію“. Подібні гвардійці вбивали учасників Революції Гідності, а пізніше ставали ключовою силою у захопленнях обласних державних адміністрацій та розхитуванні ситуації в Україні в цілому.

Приклад іншого характеру – полковник Юрій Колмик, заступник командира військової частини 3057. Під час наступу російських військ у Криму та на Донбасі цей офіцер активно долучився у соцмережах до тих, хто пропагував так звану „Донецьку народну республіку“ та при-

єднання до Росії. Його заступник, майор Юрій Задерін, у соцмережах голосував за створення Новоросії, підтримував Володимира Путіна та дії „Беркута“ на Майдані.

Нещодавно громадськості стали відомі факти затримання трьох жінок-військовослужбовців (медсестер) на окупованій території. Але затримують лише медсестер, хоча відомо, що ці поїздки здійснюють і офіцери. Офіцерів не затримують, вони повертаються з окупованих територій і далі залишаються командувати. Діє система домовленостей з ворогом. І ця ситуація відомо вищому керівництву Національної гвардії.

Я із командою волонтерів готую розкриття і корупційної складової в Національній гвардії. Ми вже маємо докази того, що ця система краде кожному третю гривню. Невдовзі я буду готовий оприлюднити ці факти.

Порушую іншу тему – систематичне знищення добровольчих батальйонів, яке здійснює керівництво Національної гвардії. Мабуть, більших патріотів нашої Батьківщини, як ті перші добровольці, що пішли голіруч на смертельну битву за Україну, не знайти. Де всі ці добробати? Їх поступово розчиняють, розформовують, не оформлюють, зрештою – знищують.

Згадайте батальйон „Донбас“ – його не змогли знищити в Іловайську, то тепер це завершать через паперові процедури. Від своїх побратимів з „Азова“ я трохи не щоденно чую благання врятувати полк. Ми створили одну з найкращих військових одиниць в Україні. Самодостатню, мотивовану, озброєну. Наші танкісти та артилеристи показали найкращі результати серед збройників 2016 року. Але якщо говорити про минулий рік – Нацгвардія не виділила

(Закінчення на стор. 16)

Американські журналісти написали президентові

Напередодні інавгурації Дональда Трампа на посаді Президента США головний редактор „Columbia Journalism Review“ Кайл Повп 18 січня опублікував від імени всіх журналістів, які будуть висвітлювати діяльність адміністрації, відкритого листа, в якому розставив „крапки над і“ у стосунках між новим президентом, його адміністрацією і журналістами.

Днями Д. Трамп доручив своєму секретареві закрити „новинне бюро“ у Білому Домі, склав список засобів масової інформації (ЗМІ), яким забороняє про себе писати, і взявся лобювати ширше судове трактування поняття „наклеп“ у суді. Також він спілкується з виборцями безпосередньо через Twitter, де нікому спростувати брехню або некоректний фактаж. Це й обурило журналістів.

У заяві К. Повп підкреслив, що відкритість Білого Дому для преси — конституційна вимога в США, але навіть якщо Д. Трамп не пускатиме журналістів на брифінги і прес-заходи, вони знайдуть альтернативні джерела інформації. Уточнив, що журналіст і редактор самі вирішують, скільки хвилин чи скільки знаків присвятити темі або цитуванню доповідача.

Відкритий лист до Трампа від американської журналістської спільноти

Шановний пане обраний президенте!

У ці останні дні перед Вашим вступом на посаду, ми подумали, що було б корисно роз'яснити, на які відносини між Вашою адміністрацією і американською журналістською спільнотою ми очікуємо. Ви не здивуєтеся, коли почуєте, що ми очікуємо, що ці відносини будуть напруженими.

В останні кілька днів з'явилися повідомлення, що ваш прес-секретар подумує виселити бюро новинних ЗМІ з Білого Дому, і ці повідомлення є лише останнім за часом елементом поведінки, яка не змінювалася протягом усієї кампанії: Ви заборонили деяким новинним ЗМІ висвітлювати Вас. Ви почали писати на Twitter, щоб знущати з окремих журналістів і погрожувати їм, а також закликали Ваших прихильників робити те ж саме. Ви виступаєте за менш чіткі закони про наклеп і погрожували численними судовими позовами, але не подали жодного. Ви уникали зустрічей із пресою, коли тільки могли і зневажали норми щодо репортерів і регулярних прес-конференцій. Ви висміювали репортера, який написав щось, що Вам не сподобалося, тому що він має інвалідність.

Все це, звичайно ж, Ваш вибір, і, таким чином, Ваше право. Хоча Конституція захищає свобо-

Така заява провідних американських журналістів швидко викликала нечуваний світовий резонанс, і вкотре показала готовність медіасередовища консолідуватися у важливих смислових питаннях.

А ще стала серйозною лекцією для українських медійників. Адже американці показали, що вміють аргументовано, чітко і конктерно викладати свою позицію, навіть у розмові з найвпливовішою людиною світу вибудовувати і вимагати прийнятні „правила гри“, апелювати до професійних стандартів та принципів, а не емоційно кричати про утиски свободи слова. Вони консолідуються довкола концептуальних смислових платформ, а не інтересів вузького прошарку. І це — ключова відмінність американських колег від українських.

Лише один факт — 2016 рік завершився в Україні без прес-конференції Президента Петра Порошенка. Питання про те, чому цього не було навіть не озвучили в українських ЗМІ, не кажучи вже про готовність вимагати відкритої звітності та цивілізованого діалогу з Адміністрацією Президента.

„День“

ду преси, вона не диктує, як президент повинен її дотримуватися; регулярні прес-конференції не закріплені в цьому документі. Але хоча Ви й маєте повне право встановлювати свої правила для взаємодії з пресою, у нас так само є деякі власні правила. Зрештою, це наш етерний час і наші шпальти, на які Ви хочете впливати. Ми, а не Ви, вирішуємо, як краще служити нашим читачам, слухачам і глядачам. Тому просимо розглядати нижченаведені рядки як довідку про те, чого очікувати від нас протягом наступних чотирьох років.

Ми хотіли б мати доступ до Вас, але це не має вирішального значення для нас. Ви можете вирішити, що надання журналістам доступу до Вашої адміністрації ніяк не поліпшить Ваше становище. Ми вважаємо, що це було б помилкою з Вашого боку, але знову ж таки, це Ваш вибір. Ми дуже добре вміємо знаходити альтернативні способи отримання інформації; більше того, серед кращих висвітлювачів цієї виборчої кампанії були ті новинні ЗМІ, які Ви не допускали на Ваші мітинги. Нам не подобається, коли нам не дають до чогось доступу, але ми любимо такі складні

(Закінчення на стор. 17)

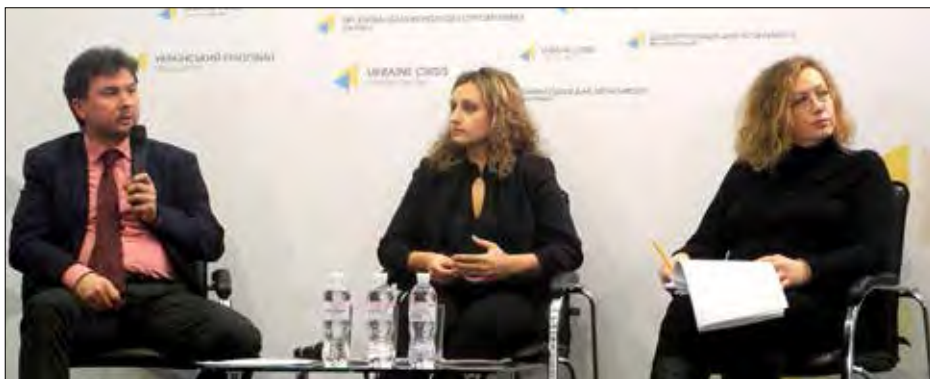
У Києві вели мову про заміщення посад

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. — „Чи вдасться Міністерству культури змінити негативний стан у вітчизняній культурі?“, — таким було провідне питання на прес-конференції 27 грудня 2016 року в Українському кризовому медіа-центрі. В ній взяли участь заступник міністра культури України Тамара Мазур, начальник Управління сценічного і візуального мистецтва Павло Білаш, начальник Управління правового забезпечення Міністерства культури Лариса Петасюк.

Міністерство культури провело вже 25 конкурсів на посади керівників державних закладів культури за новою процедурою: закон про конкурсні процедури набув чинності на початку лютого 2016 року. Одне з дискусійних питань — які громадські організації мають право долучатися до формування конкурсної комісії. У Міністерстві зіткнулися із проблемою, коли професійна громадськість є пасивною, а активність проявляють зацікавлені у „конкретному результаті“ на замовлення старих керівників установ культури.

Громадянське суспільство мало б проявити тут

Учасники прес-конференції (зліва): начальник Управління сценічного і візуального мистецтва Павло Білаш, заступник міністра культури України Тамара Мазур, начальник Управління правового забезпечення Міністерства культури Лариса Петасюк. (Фото: Георгій Лук'янчук)

свою активність і забезпечити прийняття правильного, прозорого, а не „підкилимного“ рішення. У більшості з 80 конкурсів зацікавлені сторони намагалися забезпечити собі додаткові голоси через „дружні“ громадські організації. Законодавець має ліквідувати цю „шпарину“ для маніпуляцій і Міністерство культури має звернутися до Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності з проханням детальніше роз'яснити цю норму.

Ще однією складністю є проблема, як забезпечити добровільний і чесний вибір представни-

(Закінчення на стор. 6)

АМЕРИКА І СВІТ

Джо Байден похвалив свого наступника

ВАШІНГТОН. — У інтерв'ю для репортерів Білого Дому 12 січня уступаючий Віце-президент Джо Байден хвалив свого наступника Майка Пенса, кажучи, що він знає більше про Росію, ніж Дональд Трамп. Дж. Байден сказав, що М. Пенс імпонує йому і є добре поінформований про поведінку Росії, її наміри та Володимира Путіна. Дж. Байден додав, що він регулярно посилає своєму наступникові поради, як ставитися до провідників Іраку та України, і що М. Пенс радо приймає його поради. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

Барак Обама залишив Трампові листа

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп 22 січня показав членам штабу Білого Дому листа, якого попередній Президент Барак Обама залишив йому в президентському Овальному бюрі. Д. Трамп подякував Б. Обамі за традиційного листа, якого уступаючі президенти залишають їхнім наступникам. Зміст церемоніального листа, який звичайно є коротким і дає поради, нормально не оприлюднюється впродовж років. Національна служба архівів 19 січня оприлюднила лист колишнього Президента Джорджа В. Буша до Б. Обами в 2009 році. Лист закінчується словами: „Будеш мати Всемогутнього Бога потішити тебе, родину, яка любить тебе, і країну, яка підтримує тебе, включно зі мною. Що би не сталося, ти будеш надхнений характером і співчуттям народу, яким ти тепер провадиш. Нехай Бог благословить тебе“. („Business Insider“)

Джеймс Метіс підкреслив зобов'язання

ВАШІНГТОН. — Секретар оборони Джеймс Метіс під час свого першого дня в бюрі 23 січня потелефонував до союзників США в НАТО і запевнив їх у американських зобов'язаннях альянсові. Він говорив з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом, Міністром оборони Великобританії Майклом Фаломом і Міністром оборони Канади Гарджітом Саджаном. („USA Today“)

Секретар оборони призначив радників

ВАШІНГТОН. — Секретар оборони Джеймс Метіс 23 січня призначив двох найвищих радників Пентагону. Контр-адмірал Крейг Фолер буде найвищим військовим радником Дж. Метіса, повідомив капітан Джеф Дейвис, представник Пентагону. Контр-адмірал (у відставці) Кевин Свіні буде начальником штабу Секретаря оборони. Дж. Метіс також попросив теперішнього Заступника секретаря оборони Баба Шорка залишитися на своєму пості під час зміни президентської адміністрації у Вашингтоні. („Military Times“)

США передали 221 млн. дол. палестинцям

ВАШІНГТОН. — Дослівно в останніх годинах адміністрації Барака Обами уряд передав Палестинській владі 221 млн. дол., передання яких республіканці в Конгресі стримували. Письмове повідомлення про це було передане Конгресові ранком 20 січня. Одночасно, адміністрація передала додаткових 6 млн. дол. на закордонні справи, включно 4 млн. дол. на програми щодо зміни клімату та 1.25 млн. дол. для ООН. („Associated Press“)

Вбивства поліцаїв зросли на 56 відс.

ВАШІНГТОН. — Число поліцаїв, котрі загинули під час виконання своїх службових обов'язків, зросло на 56 відс. за 2016 рік порівняно з попереднім. Із 135 погиблих поліцаїв майже половина (64) була застрілена, 21 з них в особливо підготованих засідках. („Associated Press“)

Міська влада шукає пустельника

ЗАЛЬЦБУРГ, Австрія. — Міська влада і представники Римо-Католицької Церкви містечка Сальфельден шукають пустельника, котрий жив би у 350-літньому будинку, вбудованому в крутих скелях в районі Зальцбургу. До осені 2016 року там проживав монах. Через брак води й тепла пустельник не жив би там в зимові місяці. Представник Церкви сказав, що кандидат мусить мати християнський світогляд і бути готовим вітати паломників. („Associated Press“)

Корупція – головне лихо України

Віце-президент США Джо Байден 16 січня закликав українців зосередитися на боротьбі з корупцією, оскільки Кремль роками використовує корупцію для тиску на Україну. На сьогодні рівень корумпованості державних органів та громадян досяг критичної для існування держави поширеності. Випадки хабарництва, розкрадання, шахрайства, вимагання, зловживання, конфлікту інтересів, кумівства, домагання прийняття неправомірних рішень – стали повсюдними явищами.

Корупція стала ключовою перепоною на шляху розвитку України. Вона однаково негативно впливає як на зрив внутрішніх реформ, так і на поступове зменшення міжнародної підтримки України. Основні традиційні джерела корупції – державний бюджет, місцеві бюджети, державні закупівлі, операційна діяльність державних підприємств – продовжують бути привабливими для корупціонерів з тиском з боку українських олігархів, націоналізаціями-приватизаціями, валютними спекуляціями та банкрутуванням банків, мародерством на війні. Експерти зробили висновок, що лише за 10 років втрати України під впливом корупції склали щонайменше 40 млрд. дол. – 20 відс. внутрішнього валового продукту.

Україна увійшла до п'ятірки країн, де більше половини населення – 56 відс. – вважають корупцію проблемою, яка заважає розвиватися економіці. У суспільстві корупція відіграє роль компенсації браку ринкових механізмів, засобу уникнення відповідальності, засобу подолання бюрократичних перепон та засобу отримання соціально-економічної вигоди, а у владних органах корупція переважно виступає виключним елементом необмеженого збагачення. При цьому фактично відсутнє покарання за корупцію. Найбільш корумпованими сферами виявилися: медична, освіта, силові структури, контрольні органи, місцеві органи влади. Підприємці вказують на суди і прокуратуру.

Громадські та експертні антикорупційні ініціативи залишаються однією з двох головних надій на зменшення корупції в Україні. Продовжують свою діяльність антикорупційні організації „Transparency International Ukraine“, Центр протидії корупції, рух „Декларації під контролем“, журналістські розслідування „Наші гроші“, „Схеми“, „Слідство.інфо“.

Важливим актом стало Звернення до Президента Патріярха Філарета, Патріярха Святослава, Святослава Вакарчука, Ади Роговцевої і Сергія Жадана з проханням створити систему незалежних антикорупційних судів. У корупціонерів є багато очевидних силових переваг перед активістами, зокрема, можливість стабільного вкладення значних фінансових ресурсів для захисту корупційних схем у владних кабінетах, судах, засобах масової інформації.

Тиск міжнародних партнерів та кредиторів України є другою з двох головних надій на зменшення корупції в Україні. Багато ключових антикорупційних нововведень були здійснені під прямим політичним тиском США та Євросоюзу. Захід виділяє значні фонди на антикорупційні реформи та на гранти для антикорупційних громадських організацій.

ІСТОРІЯ

Внук зберіг вірність справі дідів

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ, Кіровоградська область. – Саме напередодні річниці початку подій на Майдані мені до рук потрапив диск, на якому було написано: „Чміленко Леонтій, Сахно Супрун і Гриць“.

Увагу привернуло прізвище героя Майдану Віктора Чміленка, який загинув 20 лютого 2014 року від кулі снайпера. На диску були фотокопії документів архівних справ двох дідів В. Чміленка, свого часу вбитих радянською владою.

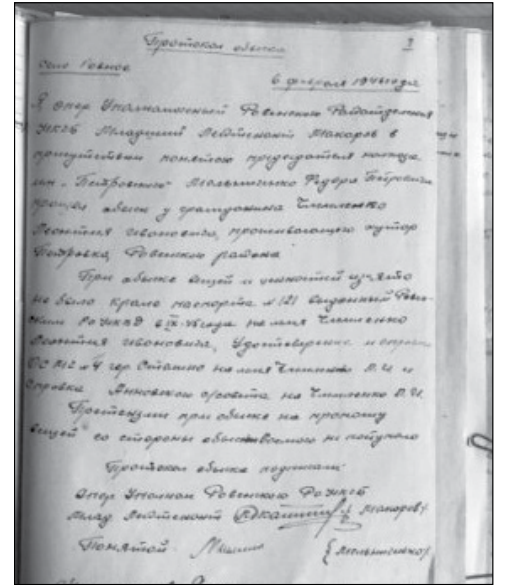
За кілька років до Майдану ми розмовляли з В. Чміленком на цю тему, а вона мені небайду-жа, бо довгий час співпрацювала з науковою редакцією „Реабілітовані історією“. Кіровоградська область, тож В. Чміленко залишив мені копію диска.

Цей диск засвідчив, що В. Чміленко не став героєм водночас. Його усвідомлення себе і свого місця на цій землі тривало через осягнення трагічної історії власного роду, тих коренів, які комуністична ідеологія старанно обрубувала і без яких ми у масі своїй і досі не можемо міцно стояти на своїй землі.

Обоє дідів В. Чміленка були визнані куркулями. Першою під вал репресій потрапила родина Сахнів, діди по материнській лінії. Григорій Сахно, 1898 року народження, у 1919 та у 1930 роках брав участь у повстаннях у селі Шишкіно, розкуркулений у 1931 році. Його брат Сафрон, 1892 року народження, народився у селі Рівному, у 1932-1933 роках за невиконання твердих завдань (очевидно, відмовився вступати до колгоспу) господарство було конфісковане. Останні роки проживав у селі Ново-Андріївці. Їх розстріляли опівночі 27 грудня 1937 року.

Їхній сват Леонтій Чміленко, трохи старший – 1880 року народження, з села Захаро-Абрамівки, теж був розкуркулений. Арештували його вже після Другої світової війни.

Микола Краснощок, агротехнік

На диску збереглися фотокопії документів НКВД.

колгоспу ім. Петровського, де після війни працював Л. Чміленко, у березні 1946 року свідчив: „У 1941 році я працював у кузні і хтось, закурюючи, відірвав з газети портрет керівника Комуністичної партії і причепив на стіні у кузні. Якось прийшов Чміленко, побачив на стіні портрет керівника партії і сказав: „Досить керувати більшовицькій комуні, тепер їй прийшов кінець“.“

Колгоспник Олександр Романенко свідчив: „Восени 1941 року Чміленко говорив, що при совєтах не можна було жити“. Євдокія Савенко: „Чміленко говорив, що радянська влада нас грабувала, тепер треба забирати худобу у комуністів“.

Цих справ серед репресованих нашої області немає, очевидно, вони знаходяться у архіві сусідньої Миколаївської області (є згадка про тамтешнє управління НКВД).

У кінці 1950-их років Сахнів і Л. Чміленка було реабілітовано. Це значить, що вини перед владою за ними не було. Хіба була єдина – вони були і хотіли залишатися господарями на своїй землі, були і хотіли залишатися українцями, що мають свою державу і право. Фактично те ж саме зло, яке знищувало дідів В. Чміленка, поцілило кулею і у нього.

Вели мову...

(Закінчення зі стор. 5)

ків комісії від трудового колективу. Адже люди в зв'язку з високим рівнем безробіття остерігаються обирати кандидатів, нелюблять до діючого керівника, побоюючись звільнення і дискримінації. Міністерство хоче встановити таємне голосування для обрання членів комісії, щоб виявити реальне волевиявлення трудового колективу.

Також було запропоновано встановити чіткішу структуру презентації кандидата, тому що зараз вимоги дуже узагальнені і під час конкурсу справді більше оцінювали виступи, а не програми кандидатів. Надалі будь-хто, хто йтиме на конкурс, має розуміти, що програма має бути максимально реалістичною, а члени комісії зрозуміють, що треба оцінювати реальну програму, а не кандидата і його красномовство.

Під час обговорення присутні запропонували обмежити вік кандидатів, як це встановлено для державних службовців, і встановлювати граничний термін перебуван-

ня на посаді (не більше двох термінів підряд). Це пов'язано з тим, що у багатьох колективах і закладах культури за мовчазною згодою держави і суспільства керівниками „довічно“ залишаються ще ті, хто був призначений у радянські часи і не здатний вже змінити свій стиль управління згідно з вимогами швидкоплинного часу. Загартовані на ниві комуністично-номенклатурної роботи особи мають величезний досвід як обходити вимоги закону на свою користь. Корупційні зв'язки – це закономірне явище для людей, які десятиліттями беззмінно працюють у дотичних сферах, тому ці люди ні в якому разі не можуть бути незалежними експертами один для одного.

Гуманітарну політику України у XXI ст. не повинні визначати представники колишньої комуністичної номенклатури. Очілювачами музеїв повинні стати лише нові, прогресивні особи, здатні реформувати культурний простір України. На місця старих радянських чиновників повинні прийти найдостойніші фахівці, які будуть розглядати музеї України не як свою власність і „годовниці“, а як інтелектуальні центри нації.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Відповідь „корисного ідіота”

Лист Аскольда Лозинського („Свобода”, 20 січня) під заголовком „Про „корисних ідіотів“ та іронію історії” несправедливо ображає тим терміном тих українців, які голосували за Дональда Трампа. Приліплюючи такий ярлик тим, хто незгідний з його підтримкою Гиларі Клінтон, шановний автор принижує себе і свій заслужений довголітній авторитет серед нашої громади. Вживаючи такі епітети, він нічим не відрізняється від тих лівих екстремістів, котрі обзивають прихильників Д. Трампа „фашистами”, „гомофобами”, „расистами”, „ксенофобами” і тим подібно.

Ціллю цього листа не є боронити Д. Трампа, який є аномалією і про президентство якого правильно сказав Папа Франциск: „Почекаємо, побачимо”. Пересічні американці добре знали, що перемога Г. Клінтон означатиме продовження спадщини Барака Обами. А ця спадщина жалюгідна. Для прикладу, національний борг держави майже подвоївся і вже досяг фантастичної суми 19.5 трлн. дол. Хтось (наші діти й внуки) мусить за це розплатитися. Адміністрація Б. Обами додала понад 200 бюрократичних правил в різних ділянках життя коштом 108 млрд. дол. річно. Хтось (ціла країна) мусить платити за цю необмежену владу невибраних бюрократів. В ділянці медичного забезпечення, до якої втрутився федеральний уряд, кошти зросли різко. А у боротьбі з бідністю вимоги до працездатних осіб були знижені, так що число тих, хто одержує державні карточки на продовольство, зросло на понад 50 відс. до 46.5 млн. осіб. Нелегальним мігрантам полегшено перебування в країні і надано різні пільги на відміну від легальних емігрантів минулих поколінь, котрі чесно працювали на користь

своєї прибраної батьківщини.

Найгірше справа мається з воєнноспроможністю країни, де за останніх вісім літ кількість військовиків впала до рівня, який був ще перед Другою світовою війною. Але Б. Обама забув, що першим обов'язком президента є боронити країну від ворогів, а не проводити соціальні експерименти на користь гомосексуалістів чи тих, кому захотілося міняти свою стать. Демократична партія за останніх вісім років взяла гострий курс наліво і тепер її відкрита підтримка абортів вже стала звичайним явищем. А Г. Клінтон обіцяла призначити до Верховного суду ще більше суддів крайньо-ліберальних поглядів.

У зовнішній політиці поразка американської політики в Сирії була тільки останнім кільцем в ланцюгу невдач. Кривавий скандал в Бенггазі, завчасне виведення військ з Іраку, постійне применшування загрози ісламського тероризму мало свій вплив на виборців. Всі ці факти довели до „революції” на виборах, якою не передбачала ліберальна преса, яка готувалася „коронувати” Г. Клінтон. Ця сама преса заохочує теперішні заворушення різних лівих груп, хоч ніхто не бешкетував, коли президентом став Б. Обама в 2008 році.

А. Лозинський радіє за несподівано прихильне ставлення „Нью-Йорк Таймс” до України. Але ця ліберальна газета ніколи не була другом України (сам автор пригадує Волтера Дюранті та Голодомор 1933 року), а тепер тільки вдає приятеля у зв’язку з російським „гакерством”, щоб „делегітимізувати” перемогу Д. Трампа.

Українці дуже добре пам'ятають жалюгідну політику „перевантаження” відносин з Кремлем, яку тодішній Державний секре-

тар Г. Клінтон (за президентства Б. Обами) намагалася запровадити. В результаті Москва побачила, що має вільну руку захопити Крим, а вперта відмова адміністрації Б. Обами надати летальну зброю Україні болюче відчувається у війні на Донбасі.

Хоч ніхто мабуть не зможе передбачити наслідки нешаблонної поведінки Д. Трампа, але варто подивитися, кого він взяв до свого Кабінету. На віце-президента покликав губернатора Майка Пенса, котрого уступаючий віце-президент Джо Байден похвалив за його добре розуміння поведінки Росії. На секретаря оборони взяв генерала Джеймса Метіса, котрий заявив, що Росія є головною загрозою. Конгресмен Майк Помпейо, номінований на пост директора Центрального Розвідувального Управління (СІА), у Сенаті скритикував Росію за агресію проти України. А номінат на державного секретаря Рекс Тілерсон дуже добре виступив в Сенаті, кажучи, що адміністрація Б. Обами повинна була дати оборонну зброю Україні відразу після захоплення Криму. Між іншим, Д. Трамп взяв Р. Тілерсона за рекомендацію колишнього директора СІА Роберта Гейтса, котрий служив секретарем оборони в демократичній і республіканській адміністраціях.

Найкраще послухати поради нашого відомого і заслуженого громадського діяча д-ра Мирона Куропася, котрий недавно написав (не обзиваючи нікого) в „Українському тижневику”, що українці в Америці мають багато приятелів в Конгресі і тепер є час безперервно пригадувати їм про потребу допомоги Україні.

Лев Іваськів,
Філядельфія

Першим грав Гамлета Володимир Блавацький

У „Свободі“ 2 грудня 2016 року було поміщено статтю Олександра Гавроша про актора Ярослава Геляса під заголовком „Корифей української сцени“. В статті О. Гаврош, який є автором кількох драматичних п'єс і дитячих творів, подає театральний життєпис актора Я. Геляса і цитує його працю у першому виконанні ролі Гамлета на українській сцені. (Харківський театр ім. Тараса Шевченка, 1956 рік).

Таке претендування на першого Гамлета не є історично точне. Першим українським Гамлетом був актор-режисер Володимир Блавацький. Прапрем'єра Шекспірівського „Гамлета“ відбулася на сцені Львівського оперного театру 21 вересня 1943 року в перекладі проф. Михай-

ла Рудницького. Режисером драми був Йосип Гірняк, асистентом режисера – акторка Олімпія Добровольська.

В головних ролях виступали також Богдан Паздрій – Король Клавдій, Віра Левицька – Королева Гертруда, Іван Гірняк – Полоній, С. Шашарівська – Офелія, С. Дубровський – Лаерт, І. Лісненко – Горацій. В цій постановці актор Я. Геляс грав роллю „першого актора“.

Вистава мала велику популярність і визнання глядачів та в українській і чужинській пресі. Вистава йшла 23 рази. Я був присутній на прем'єрі „Гамлета“ 1943 року.

Юрій Левицький,
Філадельфія

Путівник в минуле козацького краю

У мене на столі з'явилася книжка Віктора Жадька „Черкащина. Універсальна енциклопедія“ на 1,103 сторінках: документально-публіцистичне, наукове ілюстроване історичне видання. Це настільна книга для кожного українця, який шанує свою культуру та історію, путівник в славне минуле козацького краю.

Не забув автор описати кожен потічок, кожен річечку, кожен населений пункт, написати про видатних особистостей, доля яких пов'язана з Черкащиною. Мені важко навіть уявити який тернистий шлях довелося пройти авторові, щоб створити цю вагому працю, яка збереже на віки історичні і культурні надбання не тільки для Черкащини, а для всієї України, враховуючи відсутність державного фінансування на видання цієї книги.

Черкашина народила Тараса Шевченка, батька першої української опери Семена Гулака-Артемовського, клясика української літератури Івана Нечуя-Левицького, видатного драматурга Михайла Старицького, композиторів Олександра Кошиця та Кирила Стеценка, першого ректора Київського університету св.

Володимира Михайла Максимовича, плеяду
помологів родини Симиренків.

Уродженець Черкащини, професор Микола Швець проголосив у 1919 році на київському Софійському майдані Акт злуки Західньо-Української Республіки з Українською Народною Республікою. Родове коріння першого Президента України Михайла Грушевського також з гетьманського краю. На цій землі зростає Герой України В'ячеслав Чорновіл.

В. Жадько народився в селі Іваньки на Черкащині, починав свою трудову біографію з помічника тракториста, токаря, водія, журналіста, редактора, дійшов до посади завідуючого катедри журналістики та редакційно-видавничої справи Національного університету ім. Михайла Драгоманова, має ступінь доктора філософських наук. Побачили світ з-під його пера і романи „Грек із душею українця“, „А степ як море“, „Кирило Осьмак: заповідаю вам Україну“ та багато повістей, оповідань, нарисів, навчальних посібників і монографій.

Микола Лисенко,
Шевченкове, Черкаська область

Пресфонд „Свободи“ за грудень 2016 року

\$	IM'Я	MICTO
110	Kuzmowych, C	Great Falls, VA
	Melech, Volodymyr	Toronto, ON
100	Masiuk, George	Alexandria, VA
70	Polishchuk, Serge & Tetyana	Jersey City, NJ
60	Halchuk, Jaroslaw	St Catharines, ON
50	Kowalysko, Ihor	Warren, MI
	Rychtyckyj, Daria	Warren, MI
30	Kuzycz, Jurij	Glen Ellyn, IL
	Oharenko, Maria	Redondo Beach, CA
	Palij, Maria	Jackson Heights, NY
25	Hanas, Yuriy	Ancaster, ON
20	Chraplyvy, Christine & Andrew	Matawan, NJ
	Gudzowaty, Oksana	Yonkers, NY
	Horodecky, Olga	Kendall Park, NJ
	Rakowsky, Alexandra & George	Riverhead, NY
	Rinnyk, Joseph	Milltown, NJ
	Shepelavey, Anya	Columbia, MD
	Terleckyj, Olha	Philadelphia, PA
	Tomkiw, Bohdan	Fair Oaks, CA
15	Burak, Lyubov	Easton, PA
	Kipa, Albert	Allentown, PA
	Mirchuk, Ihor	Easton, PA
10	Blahy, Dmytro	Philadelphia, PA
	Paslowsky-Marchal, Christine	West Seneca, NY
	Dubinina, Svetlana	Del Mar, CA
	Dytyniak, Maria	Edmonton, AB
	Kytasty, Peter	Livonia, MI
	Loniewsky, Julia	Newark, NJ
	Moczula, Michael	Clifton, NJ
	Serafyn, Alexander	Troy, MI
	Trotsenko, Zoya	La Mesa, CA
5	Macuk, Bohdan	Berlin, MD
	Melnycky, Peter	Edmonton, AB
	Podolak, Eugenia	Lehigh, PA

РАЗОМ ЗА ГРУДЕНЬ: \$975

**Щиро дякуємо всім жертводавцям
за підтримку пресфонду „Свободи“!**

РІЗДВО СВЯТКУВАЛИ УКРАЇНЦІ УСЬОГО СВІТУ

НЮ-ЙОРК

Микола Галів

Різдвяний концерт хору „Думка“ відбувся 8 січня у церкві св. Юра і став перлиною райдужних колядок в оновленій композиційній обробці і приємному звучанні. Це був вислід праці диригента Василя Гречинського і усього колективу. На початку концерту вітав усіх з святами Павло Літепло.

Першою прозвучала „Різдвяна в'язанка“ в обробці композитора Андрія Легкого. Другою була нова

колядка „Христос народився“ (композиція В. Гречинського), далі прозвучала нова колядка „Народився Бог на санях“ композитора Василя Чучмана з сольозаспівами Анни Бордукової (сопрано), Дарії Войтович (альт) і Степана Кураха (тенор).

В молитовно-мелодійному тембрі прозвучали колядки „Дивная новина“ у музичній обробці Олександра Штукалюка, „Три славні царі“ В. Гречинського, „Ой, коляда, колядниця“ Василя Калинюка і „Гой, питалася княжа корона“ Ганни Гаврилець.

Драматично і зворушливо пронеслась відома, стара українська колядка „Не плач. Рахиле“ (обробка

Тадея Купчинського) у сольозаспіві відомого соліста „Думки“ Рональда Літепла (бас). Дзвеніла колядка „Дзвони дзвонять“ (обробка Марти Лозинської), голосячи радісну новину. Луною радісні дзвони відгукнулись у колядці „А в Єрусалимі рано задзвонили“ (обробка Григорія Концевича) при баритоновому сольозаспіві Андрія Гавдановича.

Були виконані український „Щедрик“ Миколи Леонтовича, „Щедрий вечір“ А. Легкого при сольозаспівах Василини Мазур (сопрано) і Миколи Луцака (тенор), англійською мовою „The First Noel/Pachelbel's Canon“, „Тиха ніч“ в обробці А. Легкого при сольозас-

півах Д. Войтович й Ірини Рудик (альти) та М. Луцака, американська колядка „O Holy Night“ з сольозаспівом Святослави Качарай, яка була апогеем концерту.

Концерт завершено твором „Аллилуя“ Георга Генделя. При виконанні цього динамічного твору хор виявив свою непересічну потужність і насиченість голосу, що зворушило аудиторію, яка вибухла оплесками, які перервав словом подяки о. Еміліян Дорош від парафії св. Юра.

Хор співав при фортепіановому супроводі Лариси Гутникевич. На завершення концерту Світлана Махно від хору „Думка“ висловила Різдвяні вітання.

ВИПАНІ, Нью-Джерзі

Михайло Грицак

18 грудня 2016 року в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерзі святкували Різдво Українські Американські Ветерани (УАВ), Пост 17.

Свято було організоване під головуванням Командувача посту Влодка Ковбаснюка, який відзначив д-ра Олександра Ільчика, котрий почав ординатуру в США з метою вивчення бойової медицини для надання допомоги українській армії під час війни на сході України, і Рому Гадзевич, головного редактора газет „The Ukrainian Weekly“ і „Свобода“ за її постійну підтримку організації.

Були представлені командир Михайло Грицак і заступ-

ник командира Андрій Гадзевич з департаменту Нью-Джерзі, а також Ігор Рудько, командир департаменту в Конектикаті.

М. Грицак поділився спогадами про Різдво в Іраку, де 10 років тому з ним був його співучень з військової академії (United States Military Academy) Маркіян „Франко“ Паславський, який загинув в бою під Іловайськом 19 серпня 2014 року, як член батальйону „Донбас“.

УАВ є організацією, відкритою для всіх ветеранів Збройних сил США через кровну спорідненість або шлюб, у тому числі для тих, які ще відбувають дійсну службу. За додатковою інформацією можна звернутися на адресу: UAV National Registry, P. O. Box 172, Holmdel, NJ 07733-0172, тел: 732-888-0494, або електронною поштою: uav.registration@verizon.net.

В Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерзі зустрілися українські ветерани американських збройних сил.

НЮ-ЙОРК

Дарія Рекуча

6 січня пенсіонерів та самотніх парафіян церкви св. Юра запросила на Різдвяну святкову вечерю українська кухня „Стріча“, що діє у парафії.

Вечерю приготували Катерина Плішак, Марія Василик і Євгенія Стецко. 12 обрядових страв освятили і вечерю благословили оо. Емілі-

ян Дорош, Ілля Бронівський та диякон Методій Сорока.

Почали вечерю колядою „Бог предвічний“. Була молитва в пам'ять молодих українських вояків, які загинули у війні проти Росії, за їхніх дітей, які залишились сиротами.

Кожної п'ятниці Парасковія Маслій, М. Василик, Текля Гнатишин, Галина Скомська, Анастасія Баран та інші жінки приходять на кухню „Стріча“ ліпити вареники, готувати українські страви для парафіян і гостей.

ЧЕРКАСИ

Олександр Костирко

15 січня в обласній філармонії відбувся VIII міський фестиваль „Різдвяна коляда“. Цього дня виступив Вертеп студентів Українського Католицького Університету зі Льво-

ва. Вже вкотре львів'яни радують прекрасним співом черкасів.

Після двох годин концерту всі глядачі перемістились на площу, де відбулися народні гуляння з ласощами та гарячими напоями.

Фестиваль відбувся за сприянням міської ради та парафії Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви.

Вертеп студентів Українського Католицького Університету у Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

РАДИВИЛІВ, Рівненська область

Євген Цимбалюк

На міській Площі Незалежності відбулися фестиваль колядок

та щедрівок, виступи хорів православних церков, вертепні дійства.

На завершення 15 січня провели свято коляди „Небо і земля нині торжествують“ з участю аматорських колективів з усіх населених пунктів об'єднаної територіальної громади.

У Радивиліві під час фестивалю колядок та щедрівок. (Фото: Володимир Яциук)

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Максим Сумрал, син Андрєї і Матю Сумралів з Шугар-Ланду, Тексас, став членом 83-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечила мама.

Роберт Чезний молодший, син Роберта і Андрєї Чезних з Вустеру, Масачусетс, став членом 1-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечив прадідусь Михайло Янкович.

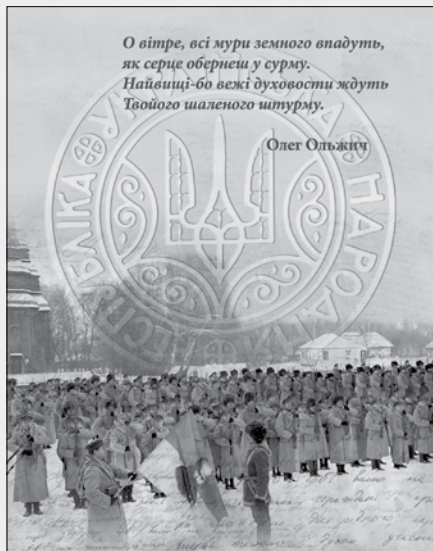

Максим Колодій, син Степана і Елизабети Колодій з Мейплвуду, Нью-Джерсі, став членом 234-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечили бабуся й дідусь Олена Макарушка-Колодій і Олег Колодій.

Реген-Марі Гаврилюк, дочка Стефана Гаврилюка і Ляни Талбот з Векавилу, Каліфорнія, стала членкою 360-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили батьки, члени УНСоюзу.

Альманах УНСоюзу-2017 уже в дорозі

Традиційний річник-альманах Українського Народного Союзу на 2017 рік (видавництво „Свобода“) вже надруковано і найближчим часом його отримають усі передплатники тижневика, члени УНСоюзу. Альманах має розділи „Сто років Української революції“, „Пам'ятаймо минуле“, „Україна в советському пеклі“, „Погляд у майбутнє“, „Світ широкий“, „Мова – душа нації“, „Про нас – наші сусіди“, „Добрим людям на здоров'я“, у яких вміщено статті відомих авторів з України та діаспори.

Альманах відкриває уривок з „Малої історії України“ Андреаса Капеллера „Історичний крок до волі“, у якому подано огляд-хроніку подій Української революції. Автор – австрійський історик української та російської тематики, професор Віденського університету, член Австрійської Академії Наук. Виступили з статтями редактори „Свободи“ – Петро Часто (редактор Альманаху) розповів про публікації „Свободи“ у 1917 році, Левко Хмельковський у нотатках з подорожі Україною зосередився на початках її майбутнього.

Пластуни колядували в Головній канцелярії УНСоюзу

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. – Група колядників Української скавтської організації Пласт 11 січня відвідала Головну канцелярію УНСоюзу з колядою і вінішуванням працівникам Головної канцелярії, редакцій обох газет. Цей відділ Пласту з Ньюарку, Нью-Джерсі, базується в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі у Випані. На фото в першому ряді зліва: Моня і Марчик Гурлі, в другому ряді Орест, Андрєя і Павло Пенцаки та Ярослава Мулик. (Фото: Рома Гадзевич)

СПОКІЙ І ВПЕВНЕНІСТЬ

♥ найцінніший подарунок!

- ♥ Страхування життя
- ♥ Ануїтети
- ♥ Страховий сертифікат (Endowment)

Телефонуйте:
800-253-9862

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Український Народний Союз

Джо Байден: „Американський народ буде поруч із вами”

Заява Віце-президента США Джо Байдена під час спільної прес-конференції з Президентом України Петром Порошенком 17 січня у Києві. (Переклад заяви на українську мову розповсюдило Посольство США в Україні.)

Пане Президенте, можливо, мені доведеться телефонувати вам кожні кілька тижнів лише для того, щоб почути ваш голос. (Сміх.) Це триває вже чимало часу.

Усім доброго дня. Мені дуже приємно знову завітати до Києва, щоб вкотре підтвердити глибоке партнерство між нашими двома народами. Це моя шоста візита до України у якості віце-президента і п'ятий за рік з часу Революції Гідності на Майдані, неймовірної події, коли так багато українських патріотів піднялися, вимагаючи майбутнього, у якому цій країні надто довго відмовляли.

Я хотів приїхати сюди ще один раз під час своєї останньої подорожі у якості віце-президента, щоб високо оцінити прогрес, якого досяг народ України. Цього року ми відзначаємо 25-ту річницю здобуття Україною незалежності. Сполучені Штати Америки були поруч і надавали вам підтримку та допомогу на кожному кроці вашого шляху. Наше партнерство продовжується протягом каденцій чотирьох президентів Америки, які належали до різних частин політичного спектру. Воно має глибокі коріння як у Республіканській, так і у Демократичній партії.

Ви могли пересвідчитись у цьому кілька тижнів тому, коли двоє моїх хороших друзів „з іншого боку” – колишні колеги з Сенату Джон МакКейн та Ліндсі Грегем, а також Еймі Клобучар із моєї партії, відвідали українських військових на лінії фронту на сході.

Це тому, що американців та українців поєднують глибокі зв'язки – наші спільні цінності та спільні надії на майбутнє. І американський народ, включаючи приблизно 1 млн. гордих американців українського походження, розуміє, наскільки багато залежить від вашого успіху не лише для українців, але і для Європи та

Сполучених Штатів.

Якщо ви і надалі рухатиметесь вперед, то не лише продовжите розбудову більш відкритого, більш демократичного, більш заможного майбутнього, на яке заслуговує український народ, але й забезпечите єдність міжнародного співтовариства, яке допомагатиме вам у ваших зусиллях.

І я сподіваюсь, що наступна адміністрація захоче залишитись вашим прибічником та партнером у подальшому розвитку. Але, як ви знаєте, ніхто не зможе зробити важку роботу замість українського народу. Це справа українських лідерів та людей – поставити потреби країни вище вузьких особистих інтересів, а загальне благо – вище зведення політичних рахунків та місцевих упереджень. Це стосується всіх – членів українського уряду; представників Ради, які присягнулися служити усьому народові України як єдиному цілому; суддів, які прийняли на себе відповідальність здійснювати безпристрасне правосуддя; представників засобів масової інформації та громадянського суспільства, а також звичайних громадян, завдання яких – забезпечувати відповідальність представників влади.

Як я зазначив минулого року, коли мав велику честь звернутись до [Верховної] Ради: „Кожен із вас має зобов'язання відповісти на виклик історії і, нарешті, збудувати єдину, демократичну українську націю, яка зможе витримати випробування часом”.

Ви вже пройшли чималий шлях, щоб цього досягти, пане Президенте. Тож я хочу подякувати вам, Петре [Олексійовичу], не лише за лідерство, але й за вашу дружбу. У мене вже були схожі почуття сьогодні вранці, коли я зустрічався із Прем'єр-міністром [Володимиром] Гройсманом. Як народ, ви прийняли багато дуже важких рішень. І набагато більше

політичних рішень залишається попереду. Але не можна заперечувати, що з часу Майдану Україна досягла чималих результатів. Разом із динамічним поколінням активно настроєних на реформи українців ви почали оновлювати свій уряд, економіку, усю свою політичну систему.

Упродовж року після моєї попередньої візити ви продовжуєте виконувати вимоги щодо реформ у рамках пакету допомоги МВФ. Ви зміцнили банківський сектор країни. Ви захистили українських вкладників завдяки націоналізації ПриватБанку. Ви запровадили новаторську систему електронного декларування для боротьби з корупцією, яка не дозволить посадовцям використовувати політичні посади для особистої вигоди.

Ваше Національне антикорупційне бюро та Спеціалізована антикорупційна прокуратура довели, що можуть впливати на ситуацію за наявності відповідних ресурсів. Дуже важливо, щоб ви і надалі зміцнювали всі свої антикорупційні відомства і використовували тих, хто хоче повернути Україну до кумівства та клептократії.

Завдяки здійсненню вами життєво важливим крокам ваша економіка знову зростає. Але попереду залишається ще чимало роботи для того, щоб Україна, у кінцевому рахунку, реалізувала свій потенціал як динамічна, сучасна економіка. Продовжуйте роботу з МВФ для впровадження важких реформ, завдяки яким українська економіка стане більш стійкою. Продовжуйте очищення банківської системи. Просувайте енергетичні реформи, які зменшують залежність України від Російського газу. Працюйте над прозорою приватизацією державних підприємств. Створюйте бізнес-середовище з допомогою відповідальних правових та регуляторних систем, завдяки яким Україна стане привабливим місцем для інвестицій. Жоден із цих кроків не буде легким. Жоден із кроків, які ви вже зробили, не був легким, але ви їх пройшли. І ми знаємо, що продовжувати роботу і довести її до кінця буде важко.

Вам доводиться одночасно боротися із раковою пухлиною корупції, яка продовжує роз'їдати українську демократію зсередини, та з безперервною агресією Кремля. Росія постійно та з різних сторін намагається підірвати ваш успіх, вашу безпеку, ваш суверенітет та вашу територіальну цілісність.

(Закінчення на стор. 14)

Пластова Станція Ньюарк складає подяку всім Пластунам за те, що ходили з колядою цього року і підтримували цю чарівну традицію, та Українській громаді за те, що наших пластунів так гарно прийняла, та за підтримку Пласту.

Якщо ми до Вас не успіли прийти з колядою, або Вас не було вдома, вибачте - неодмінно загостимо до Вас в наступній році.

СКОБ

пл. сен. Олег Голинський, Станичний

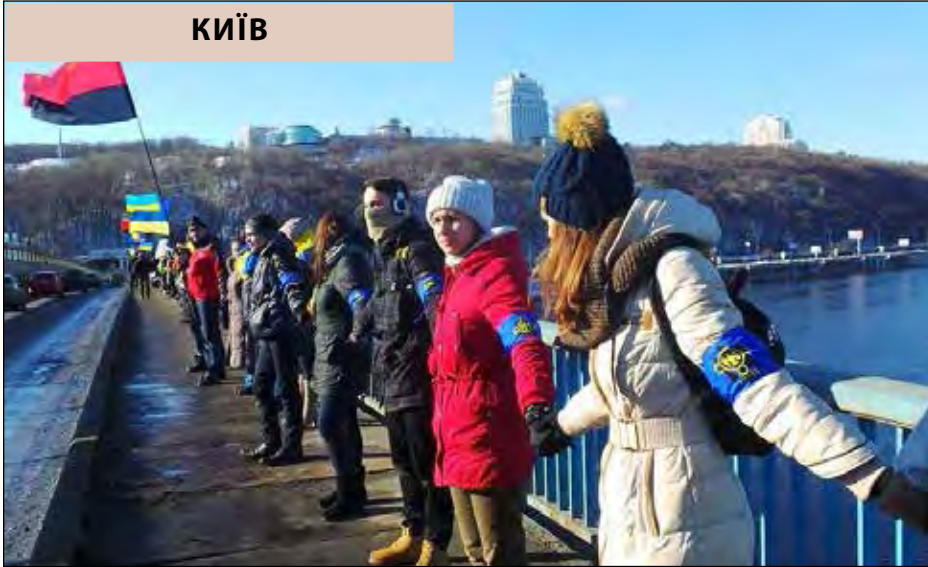
пл. сен. Зезя Завадівська, Спартанка - референт коляди

Українці відзначили День Соборності

22 січня у містах і селах України відбулася акція „Ланцюг єдності“ на відзначення 98-ої річниці злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки. Нижче вміщено повідомлення про цю акцію.

КИЇВ

У Києві в День Соборності України учасники акції „Ланцюг єдності“ на мосту „Метро“ взяли за руки і символічно об'єднали два береги Дніпра. Також вони розгорнули величезні портрети Івана Мазепи, Степана Бандери, Євгена Коновальця і гасла про єдність України. (Фото: „Цензор.НЕТ“)

ЄРУСАЛИМ

Світлана Глаз

В Українському культурному центрі за круглим столом учасники ще раз згадали як 22 січня 1919 року було проголошено Акт Злуки Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки, який і став Днем Соборності.

До цієї дати відкрилася фотовиставка „Діти у війні“, присвячена хлопчикам і дівчаткам прифронтових територій України, які про війну знають з власного досвіду. Проект представляє вражаючі портрети дітей, на яких щирі посмішки, мрії і недитячі страждання, фотографії Луганщини і Донеч-

чини, найбільш постраждалих від бойових дій.

Організатори фотовиставки – президент Балто-Чорноморської безпекової конфедерації в Україні Євген Рокитський і керівник української філії цієї конфедерації Олена Прокопенко.

Саме про історичний погляд через роки говорили добровольці, які за період війни на сході України зробили багато для поранених воїнів і дітей, що залишилися сиротами.

„Боже! Молю тебе за єдність, незалежність та процвітання України“, – записку з такими словами залишив у Стіні плачу в Єрусалимі Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко і помолився, аби були захищені демократичні цінності, права і свобода людини.

Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко біля Стіни плачу. (Фото: пресслужба Посольства України)

ЛЬВІВ

Мешканці та гості міста відзначили День Соборності спільною молитвою під час віча, учасники якого розгорнули великий прапор

України.

Окрім того, на пішохідному мості у парку „Погулянка“ школярі та студенти провели акцію „Міст єдності“, під час якої утворили живий ланцюг. („Укрінформ“)

ЧЕРКАСИ

Олександр Костирко

Рівно о 12-й год. українці утворили символічний ланцюг на Соборній площі міста. Під час заходу проводився збір грошей на лікування учасника гурту „Кому вниз“ Сергія Степаненка, який потребує термінової пересадки нирки.

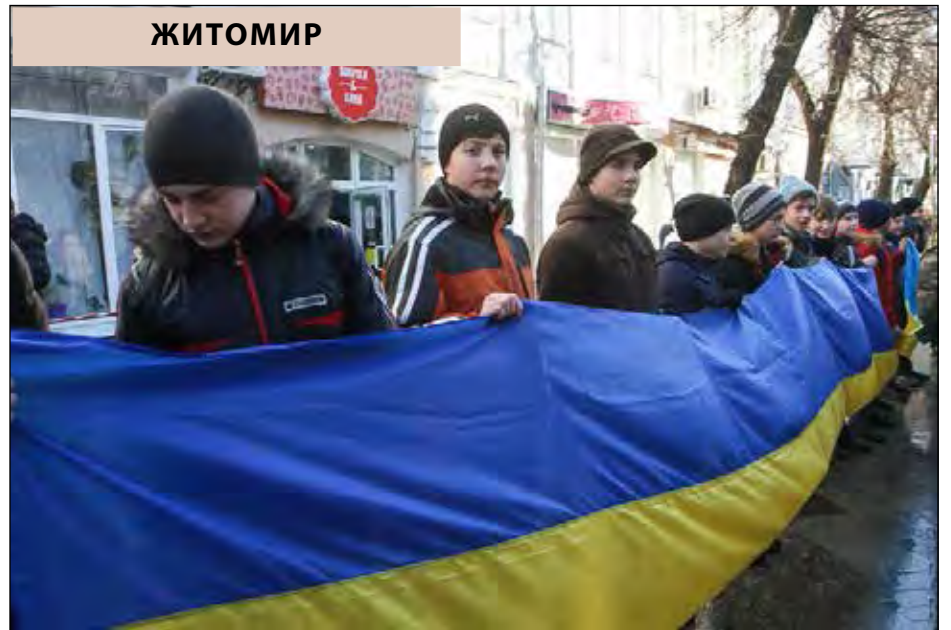
Перед присутніми на площі виступив депутат міської ради Антон Ведула, який розповів про історію свята, коли в минулому столітті землі східної і західної України було об'єднано у одну державу.

Один з провідників „Національного корпусу“ Дмитро Кухарчук закликав об'єднуватися заради України. Цього дня в Каневі створили „Ланцюг єдності“ на мості через Дніпро.

„Ланцюг єдності“ на Соборній площі Черкас. (Фото: Олександр Костирко)

ЖИТОМИР

22 січня на пішохідній вулиці Житомира кілька сотень людей утворили „Ланцюг єдності“. До акції долучилися вихованці школи хореографічних мистецтв „Сонечко“. Під супровід військової оркестри великий прапор України пронесли до майдану Корольова, де всі учасники акції виконали гімн. (Фото: „Житомир.інфо“)

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Сотні мешканців міста 22 січня узялися за руки і утворили „Ланцюг єдності“. (Фото: „Галицький кореспондент“)

ЗАПОРІЖЖЯ

Учасники свята символічно об'єднали два береги Дніпра живим ланцюгом на греблі Дніпрогесу.

Участь в акції єднання взяли сотні жителів Запоріжжя. Вони співали українські піс-

ні, а також скандували патріотичні гасла.

Групи людей з червоно-чорними та державними прапорами України рушили греблю з правого і лівого берега Дніпра назустріч одна одній. Зустрівшись на середині греблі, учасники акції, взявшись за руки, побудували півкілометровий живий ланцюг. („Укрінформ“)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Нагородили воїнів, вшанували полеглих

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – На свято Покрови Божої Матері в Музеї книги відбувся цикл історико-пізнавальних лекцій „Бережанці в лавах УПА“, демонструвалась книжкова виставка „Я за тебе, Україно, муки тяжкої терпів“.

13 жовтня 2016 року в селі Шибалин відбулися урочистості з участю ветеранів визвольних змагань, учасників війни проти Росії. Учасники дійства поклали квіти і запалені лямпадки до пам'ятника зв'язковій Головного командира УПА Романа Шухевича, уродженця цього села Галині Дидик („Анні“). Про героїчний шлях колишньої гімназистки, референтки підпільного Українського червоного Хреста Г. Дидик розповів сільський голова Шибалина Петро Сеньчик. У місцевій школі відбувся концерт.

14 жовтня у Бережанах нагоро-

ди воїнам вручили міський голова Володимир Музичка та член громадської організації „Сила України“ Володимир Грабар. На вшанування пам'яті полеглих відбулася піша хода до Меморіалу борцям за волю України на міському цвинтарі та покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченку, Степану Бандері, воїнові Олександрові Філю, меморіальних таблиць В'ячеслава Чорновола, Устима Голоднюка, до каплиці жертв сталінських репресій на вулиці Академічній.

Панахиду за полеглими Героями на міському кладовищі відслужили священники о. декан Михайло Бугай та о. Микола Зоренний.

Бережанські активісти взяли участь у відкритті й освяченні пам'ятника „Небесній сотні“ в Тернополі, побували в обласному архіві на виставці „Перед тими стану на коліна, героям тим подяку я зложу“.

Дні захисника України, українського козацтва й 74-ту річницю створення УПА відзначають в Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

Відзначили 15-річчя заповідника

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 17 листопада 2016 року у агротехнічному інституті відбулися урочистості з нагоди 15-річчя діяльності Державного історико-архітектурного заповідника, презентація вісника „Наша спадщина“ та V Міжнародна науково-практична конференція „Опілля в історико-культурному розвитку України“.

Дійство відкрив директор заповідника Василь Зорик, який розповів про історію його створення та досягнення науково-дослідного, культурно-просвітницького закладу, що забезпечує вивчення, охорону, реставрацію й використання об'єктів культурної спадщини в межах заповідної території.

Молитву виголосили оо. Омелян

Легета і Володимир Зайчук.

Театралізовану міні-виставу представили учасники поетично-фолклірного театру „Взори“ (керівник Олена Різник). Пісні присутнім дарували солістка Лілія Слободна та Зеновій Головацький (баян), студенти Михайло Скрипка, Христина Гриник і Таня Івахів, також виступив ансамбль флейтистів Бережанської школи мистецтв.

Доповіди на науково-практичну конференцію представили науковці, краєзнавці, мистецтвознавці з України й з-за кордону, зокрема магістер слов'янської філології Вільнюського університету Катерина Меркульєва, професор Національного університету „Львівська політехніка“ Микола Бевз, заступник директора Державного історико-культурного заповідника „Межибіж“ Ігор Западенко та інші.

Театралізовану міні-виставу представляють учасники поетично-фолклірного театру „Взори“. (Фото: Тетяна Будар)

Показали вироби індіан Америки

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У центральній бібліотеці 13 січня відкрили незвичайну виставку „Decorative Art of North American Indians“ („Декоративно-ужиткове мистецтво американських індіан“).

Чудові ткані килими, намиста, амулети, різноманітні прикраси, предмети культу і побуту, виконані у незвичній техніці – усе це привертало увагу відвідувачів виставки, організованої за сприянням відділу преси, культури

та освіти Посольства США в Україні з нагоди 25-річчя дипломатичних взаємин між обома країнами.

Усі роботи створені сучасними майстрами-індіанцями, які не відступають від своїх історичних традицій, що за твердженням антропологів та археологів формувались впродовж щонайменше 120 століть.

Виставка представляє найстародавніший шар цивілізації Північної Америки. Показано 140 експонатів. Основна тема виставки – єдність і рівність людини з природою.

На виставці декоративно-ужиткового мистецтва американських індіан.

Письменники влаштували свято

Євген Цимбалюк

ГОРОДЕЦЬ, Рівненська область. – Літературно-мистецьке свято „Городецький автограф“ 10 жовтня 2016 року справило своє 15-річчя. Воно поєднане з польським письменником Юзефом Крашевським, в активі котрого близько 600 томів романів, повістей, поетичних, драматичних, публіцистичних творів. До Городця також причетні Галина Гордасевич, Тадеуш Стецький, Авенір Коломиєць. Спадщину красного письменства примножує Віктор Мазаний, який став зачинателем свята.

„Городецький автограф“ розпочався з відкриття меморіальних дошок Олексієві Дмитренкові та Степанові Сапелякові на фасаді школи поряд з меморіальними дошками на честь Ю. Крашевського, Г. Гордасевич, А. Коломийця.

Іменні дерева посадили письменники, що прибули на свято. Таким чином закладено парк українських письменників, єдиний в Україні. Біля місцевої річки ростуть клени, калини, берези з іменами Степана Бабія, Володимира Лиса, Надії Гуменюк, Євгена Цимбалюка,

На святі „Городецький автограф“ співали Наталія Кривко (зліва) та Галина Кічол. (Фото: Євген Цимбалюк)

Миколи Берези, Олени Медведевої, Андрія Бабінця, Ірини Баковецької та Михайла Сидоржевського.

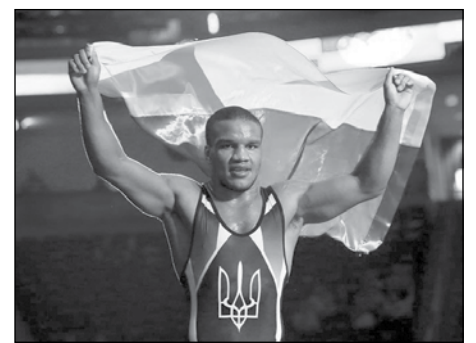
Під час літературознавчої асамблеї поети та прозаїки ділилися своїми творчими набутками та планами. Звання почесного громадянина Городця присвено лавреатові Шевченківської премії України Василю Пилипюкові.

Нагороду чемпіон віддав юним талантам

Євген Цимбалюк

КИЇВ. – Чемпіон світу і Європи з греко-римської боротьби Жан Беленюк свою річну премію від компанії „Orthomol“ 25 грудня 2016 року віддав на підтримку молодих борців.

36 тис. грн. він розділив між трьома борцями. Це – чемпіони Європи серед кадетів Дмитро Васецький з Дніпропетровщини та Владислав Кузько з Костополя і переможець Юнацьких олімпійських ігор Олексій Масик з Рівного.

Чемпіон світу і Європи з греко-римської боротьби Жан Беленюк.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Гавроші з Америки віднайшли своє коріння

Олександр Гаврош

Прізвище „Гаврош“ відомий мовознавець Павло Чучка у своєму „Словнику прізвищ закарпатських українців“ встановлює з 1604 року, коли в селі Ізкі Міжгірського району записали „старого Гавроша“. Нині поширення цього прізвища відображене в Перечинському та Тячівському районах.

Як носій цього прізвища, можу ствердити, що воно доволі рідкісне. Однофамільців випадає зустрічати вкрай рідко. (В Ужгороді таких знаю тільки двох). Аж тут сенсаційна новина: з Америки до Порошкової приїхали Гавроші і шукають родину.

Треба було їх бачити – тих американців. З сяючими посмішками, відкритими розумними обличчями, спортивними тілами. Таке враження, що приїхали актори з Голівуду. Просто тобі якийсь „Район Мелровз“. Хоча, як не дивно, представники цієї всесвітньої фабрики кіна теж прибули на свою історичну батьківщину на Перечинщину. Але про все по порядку.

Отож, семеро американців з Каліфорнії, які живуть поблизу Лос-Анджелесу, сиділи переді мною з причепленими значками, на яких українською мовою великими літерами було написано „Керол Гаврош“, „Зіґфрід Гаврош“, „Дейвид Гаврош“ і так далі. Я зачаровано читав ці написи і не йняв віри.

Найстарший з них, Роберт, оповів мені історію їхньої родини. Ясна річ, англійською мовою. Його дід – Микола Гаврош та бабка – Марія Дідура народилися в Порошкові у другій половині XIX ст. Вони мали трьох старших доньок – Ганю, Олену та Юлу, коли в 1912 році народився син Іван (а по-тутешньому – Янко).

У 1916 році Микола Гаврош поїхав до Америки на заробітки. Через два роки він вирішив забра-

ти туди дружину і сина. Доньки вже на той час одружилися і мали власні родини. Гавроші оселилися в околиці Нью-Йорку. Батько працював на великій взуттєвій фабриці, мати – доглядала за родиною. У 1924 році у них народився син Ніколас (Микола).

Через чотири роки, важко працюючи на хемічному виробництві з обробітку шкіри, старший Микола Гаврош помер від отруєння. А в 1932 році померла і його дружина, у 60-річному віці.

Янко Гаврош, який виїхав до Америки у шестирічному віці, захоплювався боксом, хоча й був невисокого зросту – 160 сантиметрів. Його навіть кликали „маленьким Прімо“ на честь улюбленого тоді боксера. У 1935 році він одружився з Брукс, яка походила з голландсько-індіанського роду. Працював, як і батько, на взуттєвій фабриці.

Їхній старший син Джек (Янко) мав схильність до астми (Нью-Йорк доволі вологе місто). Коли у 1942 році народився другий син – Роберт і теж мав подібні проблеми, лікар порадив змінити родині місце проживання. Гавроші перебралися до соняшної Каліфорнії. Там народилося ще троє дітей – Річард, Деніел і Джулія.

Коли батько мав трьох дітей, його в 1944 році призвали до американської армії. На щастя, його відіслали не до Європи, де тривала війна, а залишили в Америці. Служив під час Другої світової війни і його молодший брат Микола Гаврош, який був моряком.

Після повернення з війська Янко Гаврош-старший зустрівся з несподіваною проблемою: його незвичне для американців прізвище записували по-різному. І як Naugos (саме так, між іншим, воно відображене вперше у 1604 році на Закарпатті), Navros, Navrosh. Внаслідок почалися проблеми з ототожненням його документів:

йдеться про одну особу чи різні? Аби раз і назавжди уникнути подібних колізій, він змінив прізвище на типове американське – Гарріс. Те саме зробив і його молодший брат Микола. Таким чином порошківські Гавроші де-юре в Америці зникли.

Але де-факто вони були і розросталися: нині їх нараховується вже кілька десятків.

У 1960 році через Червоний хрест троє сестер, що залишилися в Порошкові, вирішили розшукати своїх молодших братів в Америці. Вони знайшли адресу і надіслали листа. Янко Гаврош, чи то пак уже Джек Гарріс, ніяк не міг зрозуміти, чому йому прийшла кореспонденція з СРСР. Бо добре пам'ятав, що Порошкова знаходилася в Австро-Угорщині. В крайньому разі – у Чехословаччині. І був вельми здивований, коли не знайшов у довідниках та картах свого села там.

У 1972 році, через 54 роки після виїзду, Янко Гаврош приїхав на Закарпаття з дружиною та сином Робертом. На превеликий жаль, кагебісти не пустили американців до Порошкова і родичі змушені були приїжджати до Ужгорода. Через три роки Янко приїхав вдруге, й історія знову повторилася: єдину ще живу сестру довелося бачити тільки в готелі „Ужгород“. При цьому кагебісти досить грубо поводитися зі старшим чоловіком, який не звик до жодного насилля. Тому більше він вирішив до СРСР не приїжджати.

У 1991 році Янко Гаврош помер, а в 1999 – відійшла у вічність його дружина. Однак, любов до своєї прабатьківщини перехопили їхні діти, які вперше сюди приїхали разом з батьками. Річард приїхав на Закарпаття у 1976 році з дружиною Керол після весілля. (Вона – німецького походження). Але Порошкова було для них недоступним.

Аж через 33 роки Річард вдруге приїхав у наш край і нарешті побачив омріяне село, де народилися його дід, бабця і батько. Кажуть, американці були такі зворушені, що коли зустрічали когось у Порошкові, хто міг їм показати паспорт з прізвищем Гаврош, відразу дарували 100 дол. „Це наш родич!“ – тішились вони.

Нам важко таке забнути, бо завжди маємо біля себе далеку і близьку родину. У нації емігрантів, якою є американці, теж, певно, дуже важливо знати свої коріння. Роберт каже, що ніколи не забував, що тут живуть його двоюрідні брати і сестри.

До слова, цього разу він приїхав не тільки з дружиною, але й з трьома дітьми – Зіґфрідом, Берсбі, Поллі та племінником Девідом. Всю нашу розмову, як і належить, вони знімали на відео.

Погостювавши на Закарпатті п'ять днів, американці навіть зробили в Порошкові пригостання для села. У клубі організували гостину (спеціально купили свиню), запросили всіх бажаючих, шість годин грала „Гудацька тайстра“, танці тривали до ранку. Американці все оплатили з власної кишені. Для нас це виглядає фантастично. А вони ще й подарували Порошківському Будинку культури комп'ютер, якого той дуже потребує.

Роберт є не тільки батьком п'ятох дітей, але й власником невеличкої фірми, що займається телекомунікаціями. Троє його дітей розбудовують разом з ним родинний бізнес. Син Зіґфрід живе і працює в Голівуді в кіноіндустрії. Всім Порошкова дуже сподобалося, а Зіґфрід навіть хотів би зняти про нього фільм.

Зрештою, чому б і ні? Вже одна їхня родинна сага цілком надається для документальної стрічки про долю закарпатських заробітчан.

Ужгород

Сталінщина повертається...

(Закінчення зі стор. 1)

лісами і знайшов 236 розстріляних ям. Тепер на місці масових страт встановлено гранітний козацький хрест „Убієнним синам України“ й меморіальні знаки страченим полякам, грузинам, естонцям.

Таких місць, як Сандармох, в Карелії багато. Ю. Дмитрієв розповідав: „Треба проїхати 600 кілометрів, стільки ж пройти лісами, щоб знайти спецпоселення, визначити, де там кладовище, а вже потім шукати списки людей, які тут жили і загинули. У цих поселеннях було багато людей з Вінницької, Житомирської, Київської областей. У 1930-их роках їх привозили сім'ями, з малими дітьми. Взимку викидали в лісі, на 100 сімей давали п'ять сокир, щоб самі зробили якесь житло. До ранку половина дітей і дорослих замерзла, бо морози були й сніг до паса“.

Сандармох і Красний Бор були лише крапкою на мапі Росії. У кривавому списку, складеному карельськими дослідниками, 1,196 чоловік, серед них 580 фінів і 432 карелі. Знайшов поховання Ю. Дмитрієв, він же й організував розкопки. В глибоких ямах, куди скидали тіла розстріляних, були й їхні осо-

бисті речі – в основному чоловіче й жіноче взуття, гребінці. А ще кілька трубок для паління, на яких були вирізані ініціали, зрідка імена власників. Там же валялися й пляшки з-під горілки, залишені катами. Не менш трагічні місця є й на Барсучих горах, неподалік 8-ої шлюзи Біломорканалу.

Історик укладав книги пам'яті репресованих, все робив фактично один. Зокрема, зібрав електронну книгу про репресованих карелів. Укладав поіменний список спецпоселенців, яких привозили з України, Білорусі, Азербайджану, Уралу, Зауралля, навіть з Камчатки.

У списку Ю. Дмитрієва понад 64 тис. прізвищ. У 2013 році, коли ми були у Сандармосі, історик передав журналістам увесь свій електронний архів – ці дані (багато з них сьогодні знову засекречені) вдалося отримати під час короткої політичної відлиги у Росії. Частину архіву опрацював журналіст з Хмельницького Богдан Теленько, який підготував до друку книгу „Соловецький мартиролог Поділля“, що незабаром побачить світ.

„Вперше будуть надруковані 4,700 прізвищ репресованих мешканців Хмельниччини, – каже Б. Теленько. – А всього у списку понад 15 тис. українців з різних областей“.

Ю. Дмитрієв встановлював імена не лише жертв, а й їхніх катів.

Цьогоріч у Сандармосі, куди з 1997 року приїздили делегації українців вклонитися прахові закатованих земляків, заборонили проведення жалобного віча, яке традиційно організовував „Меморіал“. Ще на початку 2016 року від роботи була відсторонена дослідниця історії Соловецького табору особливого призначення, директор музею, що знаходився на острові, Ольга Бочкарьова, яка впродовж багатьох років співпрацювала з Ю. Дмитрієвим. За розпорядженням московського Патріярха Кирила на Соловках архімандрит Порфірій, призначений Кирилом у січні 2016 року, розформував експозицію О. Бочкарьової у табірному бараці. В одному ряду з цими подіями і закриття музею табору „Пермь-36“, у якому тримали Василя Стуса і який сталіністи пропонують перетворити на музей „доблесних співробітників НКВД“.

Суд у Петрозаводську заарештував Ю. Дмитрієва на два місяці, у нього вилучили телефон і комп'ютер, який до цього зламали невідомі, проникнувши в квартиру історика. Процес закритий для преси. Йому загрожує 15 років ув'язнення. Члени „Меморіалу“ та

друзі дослідника збирають підписи з вимогою звільнити його. Петицію підписали вже понад 800 чоловік.

Схоже на те, що так просто не відпустять Ю. Дмитрієва, котрий не дав табірній пиліюці поглинути історії щонайменше 64 тис. каторжан, і докладуть усіх зусиль аби й самого його перетворити на „табірну пиліюку“.

Київ

Відкрили меморіальну...

(Закінчення зі стор. 1)

культури України Євген Нищук, представники влади, духовенства і громадськості.

Меморіальна дошка містить барельєф Є. Коновальця у військовому вбранні та напис: „Полковнику Армії УНР Євгену Коновальцю (1891-1938), командирі Січових Стрільців, касарні яких знаходились у цьому будинку у 1918 р.“. Автор композиції – скульптор Олександр Михайлицький.

Меморіальну дошку встановили з ініціативи Українського інституту національної пам'яті. Після того, як священники освятили меморіальний знак, виступив кобзар Тарас Компаніченко.

Джо Байден...

(Закінчення зі стор. 10)

ність. Це нападки брехливої пропаганди. Спроби дестабілізувати вашу економіку. Україна, як і будь-яка країна Європи, має право самостійно визначати свій шлях. Але Росія хоче заперечити ваш вибір. Тож міжнародне співтовариство повинно і надалі стояти як один проти російської агресії та практики примусу.

Зараз налічується понад 1.7 млн. внутрішньо переміщених осіб. Продовжуються утиски кримських татар. Понад 9,600 українців загинуло через бої на сході, понад 22 тис. було поранено під час конфлікту. І не менше однієї п'ятої цих жертв належать до цивільного населення.

Саме тому, крім 3 млрд. дол. кредитних гарантій і 750 млн. дол. у формі допомоги для зміцнення вашої економічної стійкості, Сполучені Штати надали Україні 600 млн. дол. у вигляді допомоги із забезпечення обороноздатності. Ми проводили навчання для Національної гвардії, регулярних збройних сил, а також підрозділів спеціального призначення; допомагали підвищити вашу готовність та забезпечити функціональну сумісність ваших збройних сил із НАТО; надавали бронетехніку, радары, прибори нічного бачення, медичне обладнання – усе це рятувало життя та зміцнювало вашу оборону.

Разом із нашими партнерами у ЕС та країнами великої сімки ми чітко дали зрозуміти, що санкції повинні залишатися у

дії, поки Росія повністю, я наголошую, повністю не виконає свої зобов'язання відповідно до Мінських угод; і що санкції, запроваджені внаслідок анексії Криму, повинні діяти, поки Росія не поверне повну контролю народів України.

Я знаю, як вам важко зберігати віру в Мінський процес, коли Росія відмовляється виконувати свої зобов'язання щодо безпеки, але ми розуміємо, що він є єдиною життєздатною основою для врегулювання конфлікту на Донбасі, відновлення управління України на сході та повернення контролю над державним кордоном. Це найбільша надія України на те, щоб рухатися далі як єдина країна.

Але дозвольте мені бути з вами щирим – політична частина угоди не може бути реалізована, поки не припиниться насильство з боку Росії. Лише після того, як Росія та її маріонетки на сході виконують свої зобов'язання стосовно припинення бойових дій і дадуть Донбасові можливість встановити мир і безпеку, можна очікувати повного виконання Україною своїх політичних зобов'язань.

Не є таємницею, що Росія не хоче, щоб ви досягли успіху, пане Президенте. Справа не лише в Україні. Справа у майбутньому, якого ми давно прагнули для єдиної, вільної та мирної Європи, адже єдність, воля та мир – це те, що відповідає життєвим національним інтересам як Сполучених Штатів, так і всіх європейців.

Ваша рішучість, ваша свобода від примусу, ваш успіх як ліберальної демократії – усе це суттєві

складові у досягненні мети.

Тож я рішуче закликаю народ України: продовжуйте демонструвати відданість верховенству права; продовжуйте боротьбу із корупцією; наполягайте на прозорості; ведіть розслідування та притягайте до відповідальності чиновників, які виводять державні кошти заради власного збагачення. Протягом останніх 10 років Росія використовує іншу зброю зовнішньої політики. Корупція – це інструмент примусу, яким вона користується, щоб Україна залишалася вразливою та залежною. Тож продовжуйте впровадження реформ, щоб викоринити корупцію.

Я маю на увазі не лише оздоровлення влади. Справа у самозбереженні. Справа саме у вашій національній безпеці. Це не лише оздоровлення влади. Як я казав на початку, цього року, наші народи відзначають 25-ту річницю дипломатичних відносин. За цей час прогрес відбувався дуже нерівномірно. Інколи ми рухались уперед, а інколи – робили кроки назад.

Але український та американський народи мають одну спільну рису – вони ніколи не здаються. І найбільше надії на майбутнє в мене вселяє неймовірна енергія та ентузіазм молодих українців. Я зустрічався з ними під час кожної з моїх попередніх візитів до України. І не сумніваюсь, що вони надихатимуть, вимагатимуть і, в кінцевому результаті, досягнуть успіху, і збудують Україну такою, якою ми так давно хотіли її бачити.

Від себе особисто, пане Прези-

денте, я хочу сказати, яким привілеєм для мене було підтримувати вас та стояти поруч із Україною останні 25 років – спершу, у якості сенатора, а останнім часом на посаді віце-президента.

Мене надихають ваші люди, їхня відвага, їхня стійкість, сміливі українці, які ніколи не втрачають надії на краще майбутнє, які кожного дня піднімаються і йдуть працювати заради демократичної та єдиної України.

Якщо ви можете і далі йти вперед, пане Президенте, якщо ви продовжите важку роботу і робитимете важкий вибір, щоразу ставлячи на перше місце Україну, я обіцяю вам, що американський народ буде поруч із вами. Цей рік, що починається, буде дуже, дуже показовим – дуже показовим роком.

Мені на думку спадає фраза Джона Кеннеді, коли вирішувалась доля подорожі на місяць. Він сказав, що Америка робить це тому, що ми більше не можемо, більше не бажаємо відкладати цю подію на потім. Я вірю, що український народ більше не хоче відкладати на потім вільну, відкриту, демократичну та заможну Україну. Тож ловіть свою мрію.

Я з нетерпінням очікую побачити, що наші народи зможуть збудувати разом, пане Президенте, за наступні 25 і більше років, тому що, як казав мій дідусь, з Божою допомогою та хорошими сусідами, хоча у сучасному середовищі на сусідів покладатися не варто, нам усе вдасться. Але все залежить від бажання вашого народу і надалі відстоювати те, чого він заслуговує, тому що він цього вартий.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

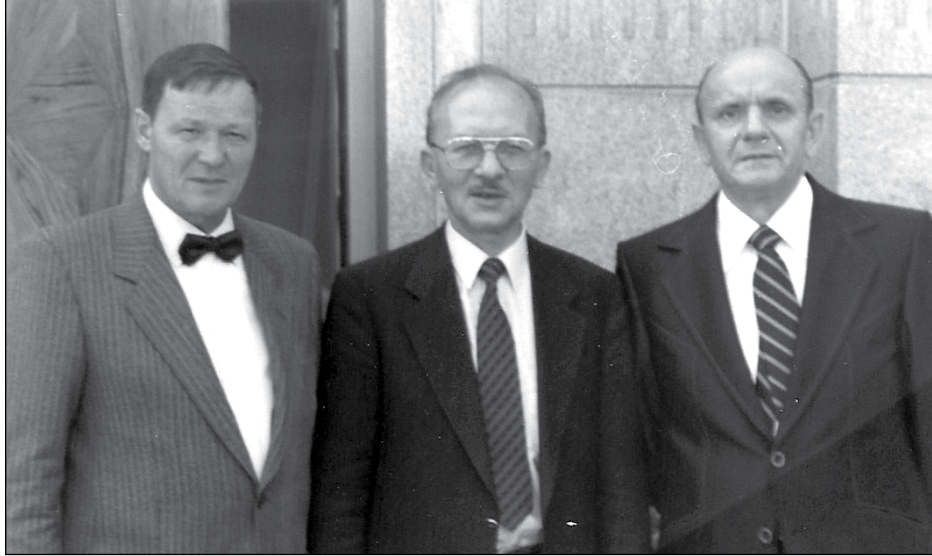
НОВІ ВИДАННЯ

Видано спогади стрільця УПА

Лесья Дуда

У видавництві „Літопис УПА“ вийшла друком у серії „Події і люди“ книга „Володимир Чорна-„Маєвий“. Спогади повстанця з Любачівщини“.

Активний учасник національно-визвольної боротьби Володимир Чорна під псевдами „Малий“, „Маєвий“ був стрільцем у сотні „Месники-1“ командира „Шума“ – Івана Шиманського, а пізніше як сотенний санітар „Маєвий“

Володимир Чорна-„Маєвий“ (перший ліворуч) з бойовими побратимами на Світовому з'їзді-зустрічі вояків УПА в Нью-Йорку (вересень 1987 року) – проректором-деканом факультету права Українського Вільного Університету в Мюнхені Зиновієм Соколюком-„Семенівим“ (посередині) та Іваном Філем (Степан Гула, „Шеремета“) з США.

у сотні „Месники-3“ командира „Тучі“ – Миколи Тарабана, які діяли на теренах Любачівщини (Закерзоння).

Автор послідовно викладає найважливіші події і факти бойового шляху сотні „Месники-1“, передовсім власної чоти, а також рейду окремої групи з сотні „Месники-3“ на Захід. Представлено характери повстанців у різних бойових та побутових обставинах.

Після переходу на Захід, автор переїхав до Франції. Був надзвичайно активний у житті української громади у Франції, керував церковним хором греко-католицької церкви св. Ольги у Коркйруа, а відтак хором Української Автокефальної Православної Церкви парафії св. Андрія Первозваного у Везін-Шалет. Належав до Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади.

В. Чорна пристрасно любив свою батьківщину і довів своїми діями, що виконав місію, покладену на нього. Помер 25 червня 2015 року і похований на цвинтарі у Везін-Шалет (Франція).

Спогади упорядкував дослідник визвольного руху з Яворів-

щини Євген Лунь. Книга є свідченням про долі молодих українців у боротьбі за українську державу. Ця пам'ятка повстанської мемуаристики, яка неодмінно буде цікавою як дослідникам боротьби УПА і підпілля ОУН, так і усім, хто цікавиться героїчним минулим України, присвячена 75-літтю УПА та 70-літтю Великого рейду УПА до Західної Німеччини.

Чому неутралітет...

(Закінчення зі стор. 3)

2. Проголошення неутрального статусу не має широкої підтримки населення.

Соціологічні опитування свідчать, що опцію проголошення неутрального/позабльового статусу України підтримує до 25 відс. респондентів. Таким чином, проголошення неутрального статусу українською владою може викликати не лише розкол всередині суспільства, але й внутрішньополітичну кризу. Це, у свою чергу, не посилить, а підрве національну безпеку України.

3. Позабльовість (гібридний статус, який накладає обмеження, властиві неутралітетові, однак, не надає безпекових гарантій, характерних для неутральных держав) не унеможливила російську агресію проти України.

Протягом 2010-2014 років Україна проводила політику позабльовості – в односторонньому порядку відмовившись від права вільно обирати військово-політичні союзи (що було вимогою Кремля), при цьому не маючи від провідних регіональних і глобальних гравців гарантій, які властиві неутралітетові. Понад те, Кремль зберіг легітимізовані важелі впливу на Україну у формі продовження присутності Чорноморської флотії в Криму (що було б неможливо у випадку неутрального статусу України, який вимагав би виведення усіх чужоземних військових частин з її території). Разом ці фактори не унеможливили агресію Росії,

а створили ще більш сприятливі умови для неї.

Таким чином, ідея про те, що проголошення неутрального статусу і відмова від євроатлантичної інтеграції з боку України зможе задовольнити Росію і приведе до припинення нею агресивної політики, є неправильним трактуванням причинно-наслідкових зв'язків російської агресії проти України.

4. Проголошення неутрального статусу не приведе до припинення російської агресії і відновлення територіальної цілісності України.

Росія прагне домогтися не лише гарантованої неучасті України у військово-політичних організаціях, а перш за все отримати відповідний рівень контролю над процесами, що пов'язані з Україною. Тому Кремль цікавлять передусім реальні механізми гарантування цього статусу, а саме: збереження де-факто чи де-юре контролю над окупованим Кримом і Донбасом, а через них над рештою України. Тому сценарій „територіальна цілісність в обмін на неутральний статус“ (за прикладом австрійської Деклярації про неутралітет 1955 року) є малоімовірним.

Також слід мати на увазі, що у лютому 2014 року Кремль вичерпав усі невоєнні інструменти впливу на офіційний Київ і перейшов до військової агресії як форми збереження контролю над Україною. У таких умовах відбувається подальша мілітаризація зовнішньої політики Росії, підтвердженням чого є створення протягом 2014-2017 років військової інфраструктури на кордонах з Україною, разом з мілітаризацією анексованого Криму і оку-

пованих частин Донецької і Луганської областей. Як наслідок, Кремль і надалі буде змушений покладатися виключно на загрозу чи застосування військової сили як основний інструмент впливу на Україну.

Окрім того, приклад Молдови підтверджує, що постійний неутралітет не допоможе ні унеможливити, ні ліквідувати наслідки агресивних дій Росії. Молдова в односторонньому порядку не просто заявила про постійний неутралітет, але й закріпила це положення у власній Конституції з метою мотивувати Росію вивести свої війська і озброєння з Придністров'я. Кремль, однак, продовжує фактично порушувати територіальну цілісність і суверенітет Молдови.

5. Неутральний статус означає де-факто неможливість отримувати зовнішню допомогу на оборонні потреби.

Приміром, Україна є одним з найбільших одержувачів чужоземної допомоги на оборонні потреби з боку США. За перші два роки від початку російської агресії Україна отримала від США 760 млн. дол. на програми безпеки та оборони. Проголошення неутрального статусу заблюкувало б отримання Україною будь-якої допомоги і озброєнь від партнерів.

6. Історичний досвід доводить неефективність неутрального статусу як засобу уникнення зовнішньої агресії.

Проголошення неутрального статусу такими країнами, як Бельгія, Данія, Фінляндія, Нідерланди, Норвегія протягом Другої світової війни не допомогло їм уникнути агресії. При цьому навіть Швеція

і Швейцарія були змушені модифікувати свою зовнішню політику задля її відповідності інтересам III Рейху.

Навіть більше, з завершенням Холодної війни серед неутральных країн Європи популярною стала політика відходу від жорсткого дотримання цього статусу і посилення взаємодії з НАТО/ЕС для протидії новим викликам у сфері безпеки. В умовах агресії Росії проти України такі країни, як Швеція і Фінляндія значно активізували взаємодію з Північноатлантичним альянсом і США, зокрема через підписання нових угод про співпрацю і розширення сфер взаємодії.

7. Неутралітет як гарантія ненападу працює тільки у тому випадку, якщо неутральна держава знаходиться за межами інтересів держави-ревізіоніста. Це підтверджує досвід Швеції і Швейцарії протягом Другої світової війни, і таких країн, як Фінляндія, Австрія, Швеція, Швейцарія протягом Холодної війни. При цьому Україна була і залишається пріоритетом число 1 у зовнішній політиці Росії.

Доки в Росії пануватиме нинішнє бачення України як країни, яка є частиною російської сфери впливу (у розумінні контролю), доти можливість запровадження моделі озброєного неутралітету означатиме не нормалізацію взаємин з Росією, а втрату Україною міжнародної суб'єктності.

„Українська правда“

Альона Гетьмачук – директор Інституту світової політики, Київ.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: **973-292-9800 дод. 3042**

Річна передплата – \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

Дивний розмін...

(Закінчення зі стор. 2)

або європейцям, бо це підриває її ресурсну базу. Тож росіяни дуже зацікавлені у скасуванні санкцій. Що стосується ядерного роззброєння, то навряд чи перспектива позбавитися ядерної зброї може бути цікавою для Росії.

Насправді єдина причина, чому Росія претендує на статус супер-держави — це наявність у неї ядерної зброї. В цьому сенсі — це мудрий хід Д. Трампа. Бо якщо забрати в Росії цей козир, вона втрачає будь-яке значення на світовій арені. Адже і

з економічної, і з політичної точки зору, без ядерної зброї Росія — це карлик. Можливо, саме тому пролунала доволі стримана реакція російського керівництва, бо спочатку Росія хотіла б дізнатися, про яке саме зменшення ядерного озброєння йдеться: якщо це буде щось символічне, то, звичайно, росіяни можуть на це піти, але на щось суттєве — навряд чи, бо тоді Росія втратить надто багато.

УНІАН

Богдан Яременко — дипломат, керівник Фонду „Майдан закордонних справ“, Київ.

Заява з приводу...

(Закінчення зі стор. 4)

жодної бойової машини, наші військові отримували найнижчу платню, ми пережили минулий рік з величезними боргами. Водночас керівництво завалило полк перевірок та інспекціями. Я звертаюсь до Головнокомандувача, Президента України Петра Порошенка, Головного військового прокурора України Анатолія Матіоса, Міністра внутрішніх справ України Арсена Авакова, Голови Служби безпеки України Василя Грицака — на вас лежить повна відповідальність за ситуацію

в Національній гвардії України. Ви будете відповідати за злочин, якщо ці люди залишаться при владі.

Всьому цьому слід покласти край. Якщо ми допускаємо таке керівництво Національною гвардією — це означає, що ми стали частиною цієї системи. Подальший вибір кожного з нас очевидний.

Слава Україні!

„Українська правда“

Андрій Білецький — депутат Верховної Ради, політв'язень режиму Віктора Януковича, колишній командир добровольчого батальйону „Азов“, громадський діяч, Київ.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує

на доповідь

д-ра
Олександра Мотиля
(Ратгерський університет)

*Що далі?: Україна після
Трампа і Brexit*

в суботу, 4 лютого 2017 року
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

К
О
Н
Ц
Е
Р
Т

Субота, 11 лютого, 2017 р.
о год. 7 веч.

«ЧУЖИНО»
Григорій КитастиЙ
Його музика. Його час

Концерт у 110-ту річницю з дня народження бандуриста Григорія Китастого — композитора, виконавця, диригента і учителя, який сформував розвиток бандури в двадцятому столітті і дав інструменту нове життя в Північній Америці.

ЮЛІАН КИТАСТИЙ
мистецький керівник «Бандура
Downtown» буде виконувати
більш і менш відомі композиції
Г. Китастого і розповідати про
його життя і творчість.

Вступ (включно з перекусом) — 15 дол.;
члени, сеньйори — 10 дол.;
студенти — 5 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

Ілюстрація: Вальдемар Ключко

*Вечорниці
Червоної Калини*

Вітаємо Дебютанток
Вечорниць Червоної Калини

Презентація о годині 7:00 вечором
в суботу 11 лютого 2017

Hilton Pearl River, Pearl River, New York

Докладніші інформації: KalynaDeb.org

Катерина
Войнаровська

Христина
Войнаровська

Тара Анна
Дафі

Наталя
Морох

Юля
Морох

Зоріана
Мултон

Муня
Решетняк

Марта
Савчук

Софія
Сеник

Софія
Таскер

Олівія
Титла

Ганна
Трояновська

Александра
Хомяк

Іванка Любов
Яремчук

ПОДОРОЖІ

Експурсія журналістів до Чорнобиля

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 22 грудня 2016 року Державне агентство України з управління зоною відчуження Чорнобильської атомної електростанції (ЧАЕС) влаштувало для журналістів експурсію в Чорнобильську зону, щоб показати зміни, що сталися на ЧАЕС та перспективи, що очікують зону відчуження найближчим часом.

Після майже трьохгодинної подорожі досить похмурим в цю пору року Чорнобильським поліссям наш автобус досягнув мети. Після проходження огляду ми в'їхали на територію нового сховища відпрацьованого ядерного палива, де нас керівництво ознайомило з введенням в дію нових сховищ для переміщення та сухого зберігання протягом 100 років відпрацьованого палива з трьох блоків ЧАЕС.

В міжнародному проєкті вартістю в 381 млн. євро задіяно 14 країн-донорів. У 22 бункери енергетики почати закладати радіоактивні „елементи смерті“. У них вже встигли збудувати свої гнізда та виростити потомство ластівки.

Згодом наша експурсія перемістилася на територію сховища відпрацьованого ядерного палива, де ми потрапили до 4-го реактора, який нещодавно був надійно закритий „Саркофагом-2“ висотою у 110 метрів.

Начальник експлуатації головного корпусу ЧАЕС Олександр Титарчук розповів журналістам про технологічні процеси, які відбуваються зараз на території сховища, а також про використання нової схеми обігріву приміщень ЧАЕС.

Генеральний директор ЧАЕС Ігор Грамоткін розповів про плани перетворення ЧАЕС в безпечну для праці обслуговуючого персоналу зону та ліквідацію елементів зруйнованого 4-го реактора ЧАЕС у майбутньому.

Голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Віталій Петрук поділився планами перетворення 30-кілометрової зони в природно-біологічний заповідник, який за два останні роки вже відвідали 36 тис. осіб з 86 країн світу.

Біля 4-го блоку АЕС, накритого новим саркофагом.

Незважаючи на забруднення екосистеми, відсутність людей на такій великій ізольованій території робить свою добру справу: там з'являються види тварин та птахів, що давно зникли в цих краях. Зокрема, знову з'явилися в Україні бурі ведмеді, зростає кількість лосів, оленів, вовків, рисей, а також завезених сюди в 1990-их роках „коней Пржевальського“.

Відсутність людей та вологий клімат робить зону раєм для рослинності: вражає, як швидко природа повертає собі свої території. Окрім відтворення біологічного розмаїття диких тварин та рослин, заплановано на непридатних для землеробства територіях зони розташувати плантації сонячних панелей для розвитку „Зеленої енергетики“.

В цих проєктах виявили зацікав-

В місті-привиді Прип'ять.

Огляд об'єктів СВЯП-1 з Начальником експлуатації головного корпусу ЧАЕС Олександром Титарчуком біля 4-го блоку АЕС, накритого новим саркофагом. (Фото: Георгій Лук'янчук)

лення понад 20 міжнародних компаній з різних країн. Їх загальна потужність може в майбутньому перевищити заплановану колись потужність блоків самої ЧАЕС. Зелена енергетика в цілому може забезпечити роботою з обслуговування її об'єктів понад 12 тис. працівників.

Тож на ЧАЕС та Чорнобильську зону чекають великі позитивні зміни, що відбуваються у нас вже на очах, чого не скажеш про місто-привид Прип'ять, в якому проживало до весни 1986 року 50 тис. людей. Ми потрапили в центр цього міста, яке нагадувало залишками міської цивілізації про те, що сталося з його нещасними жителями після атомної катастрофи. Висотні будинки, на яких й досі красуються герби радянської імперії, вражали своїми порожніми сумними вікнами-очима та дикими хащами навколо них. А на алеях були поіржавілі пропагандистські дошки з зображеннями „будівників світлого майбутнього“.

У самісінькому центрі міста нас зустріла руденька лисичка, що зовсім нас не злякалась, а навіть зацікавилась, хто це завітав непрохано на її територію.

Відкритий лист...

(Закінчення зі стор. 5)

завдання.

Правила, включно з тим, яке стосується анонімних висловлювань, встановлюються нами, а не Вами. Ми можемо погодитися поговорити з деякими з ваших чиновників на умовах анонімності, а можемо й не погодитися. Ми можемо прийти на анонімні брифінги або світські заходи, а можемо і пропустити їх. Це наш вибір. Якщо ви думаєте, що журналісти, які не згодні з правилами і не отримують доступу, не зможуть через це здобути інформацію, дивіться вище.

Ми вирішуємо, скільки етерного часу дати Вашим представникам і агітаторам. Ми прагнутимемо подати Вашу точку зору, навіть якщо Ви прагнутимете закрити нам доступ. Але це не означає, що ми маємо віддати наш етер або наші шпальти людям, які систематично спотворюють або викривлюють істи-

ну. Ми виявимо їх, якщо вони це зроблять, і ми залишаємо за собою право, у надзвичайніших випадках, заборонити їх на своїх платформах. Ми віримо в існування об'єктивної правди і ми вимагатимемо дотримуватися її. Якщо ви чи ваші представники казатимуть чи писатимуть щось демонстративно невірне, ми наголошуватимемо на цьому знову і знову. Факти – це те, що ми робимо, і ми не зобов'язані повторювати невірні твердження, якщо ви чи хтось з вашої команди каже, що певний факт є достатньо цікавою новиною, а насправді вона не проходить перевірку на достовірність. Обидва аспекти необхідно ретельно зважувати.

Ми звертатимемо особливу увагу на діяльність уряду. Ви і ваші працівники сидите в Білому Домі, але ж американський уряд більш широкий. Ми розішлемо репортерів у всі гілки уряду, посадимо їх у ваших агенціях, щоб спостерігати за бюрократіями. В результаті, поки ви намагатиметеся контролювати, що вихо-

дить з Західного крила, ми висвітлюватимемо те, як ваша політика впроваджується в життя.

Ми встановимо для себе ще вищі стандарти роботи, ніж будь-коли раніше. Ми вдячні вам за те, що звернули увагу на таку серйозну і поширену проблему недовіри політичного спектру до ЗМІ. Ваша кампанія була спрямована на це і стала для нас спонукальним дзвіночком до пробудження. Ми повинні повернути собі довіру. І ми робитимемо це, готуючи точні й безстрашні репортажі, визнаючи свої помилки і дотримуючись найсуворіших етичних стандартів, які самі собі встановили.

Ми працюватимемо разом. Ви спробували нас розділити і використали конкуруючі ролики для того, щоб спричинити сварки всередині сімей. Ці дні минули. Тепер ми визнаємо, що для того, щоб висвітлювати новини про вас, нам необхідно працювати разом і допомагати одне одному, як тільки з'являється можливість. Тож,

якщо ви накричите на репортера чи проігноруєте його за те, що сказав щось, що вам не сподобалося, матимете справу з об'єднаним фронтом. Ми працюватимемо разом над статтями, якщо в цьому буде потреба, і дбатимемо про те, щоб світ почув це, коли наші колеги висвітлюватимуть щось важливе. Звичайно, між нами й надалі виникатимуть розбрати, або навіть важливі дебати про етику, смак чи справедливий коментар. Але починати і закінчувати ці дебати будемо ми.

Ми граємо у довгу гру. При найкращому сценарії, ви пропрацюєте на цій посаді вісім років. Ми існуємо з часів заснування республіки, і наша роль у цій великій демократії ратифікувалася і зміцнювалася знову, і знову, і знову. Ви змусили нас наново обдумати відповіді на найосновніші запитання – хто ми і для чого ми тут. І за це ми вам дуже вдячні. Насолоджуйтеся своєю інавгурацією.

Прес-корпус

Що відтепер буде?

(Закінчення зі стор. 1)

означатиме щось добре і для київської влади, котра тепер бідкається, що Україна випаде з поля зору Білого Дому. Не випаде. Спочатку станеться щось протилежне. Спочатку Д. Трамп – це вповні логічно й очікувано – попросить свої аналітичні центри принести йому вичерпне дослідження під назвою „Україна“. І читатиме, сумно покиваючи голову, – про згубний вплив

олігархів на політику, про страшне розширення українського соціуму на дуже багатих і дуже бідних, про нахабне імітування реформ, про безконечне і безсоромне, як на країну з величезним економічним потенціалом, вижебрування грошей від Міжнародного валютного фонду. Хіба не ясно, з яким почуттям і з яким рішенням Д. Трамп закриє це дослідження?

Певна річ, він прийшов, аби передусім думати про свою країну. Якщо американське суспільство добачить і прийме переваги пропо-

нованого 45-им президентом „консервативного раціоналізму“, якщо встоїться перед внутрішніми соціальними викликами, перед очевидними збоченнями глобалізації, перед масованим наступом азійських „економічних тигрів“, зокрема й особливо – китайського, то встоїться весь Захід, вся європейська цивілізація. Поможі йому у цьому, Боже!

Інавгураційна промова Д. Трампа виявилася короткою, але сильною, яскравою, вповні „президентською“, великою мірою вирівнявши його попередні словесні манівці. Ляйтмотивом її була та істина, що Америка і все її буття належить народам і залежить від народу, від його єдності і віри у власні сили, згідно з принципом: Америка – передусім!

Все ж залишається багато запатань, і серед них – найважливіше: чи з'єднаються загадки пропонованих Д. Трампом окремих змін у чітку стратегічну картину, здатну стабілізувати міжнародне життя? Надія – на професійне і досвідчене оточення Д. Трампа, на ресурсний запас державної системи, на пошану до традицій американської демократії і гордість за неї.

Великі зміни завжди лякають, але також завжди дають надію. І як би енергійно маятник не рвонув вправо, притомна частина усіх збу-

рених суспільств, зокрема американського, має пам'ятати, що „праве-ліве“ – це певна цілість, певна наша земна приреченість. Тому, радіючи можливому відновленню ролі національних держав згідно з близьким нашому серцю „в своїй хаті – своя правда і сила, і воля“, не можна забувати, що всі без винятку держави живуть і діють на маленькій нашій планеті рука-об-руку, в єдиному людстві, під одним сонцем, якщо ще точніше – під єдиним Богом. Людство має дуже-дуже багато спільної відповідальності, а вона вимагає узгоджувати вужчі, національні, інтереси з ширшими, загальнолюдськими.

Ми, українці, це добре розуміємо. Може, навіть занадто добре. Нас дуже довго підкорювали чужим інтересам – так довго, що ми розучилися дбати про наші власні.

Тому сьогоднішні тенденції в Європі і США Україну не повинні лякати. Навпаки – вона має поставитися до них, як до великої можливості. На наших очах минає багаторічна смуга ідейної, світоглядної невизначеності незалежної української держави, минає час її непослідовності, убивчої компромісності, колоніальної покірності – всього того, що зробило її на сьогоднішній день об'єктом міжнародної політики, а не повноцінним суб'єктом. Настає момент істини. Це коли громадянське суспільство, його пасіонарна частка, зосередить усі свої зусилля на національному відродженні, на духовному, культурному і військовому ствердженні себе у світі. Тоді й світ розступиться, даючи Україні заслужене нею місце.

Порядна жінка з України, 42 роки, пошукує працю по догляду за людьми похилого віку. Відповідальна, без шкідливих звичок. Смачно готую, добра господиня. Маю гарні рекомендації та великий досвід праці з людьми старшого віку.
Тел. 201-539-6186

Шукаємо Няню
Молода, зайнята та професійна сім'я з Hoboken, NJ, шукає няню по догляду 20-місячної дитини на 3 повних дні на тиждень (понеділок, вівторок і середа). Додаткові обов'язки включають легке домашнє господарство.
Тел: 973-650-3791.

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Український Музей Спорту і Зал Слави
шукає старшоклясників, студентів чи громадян похилого віку до праці в музеї у Whippany, NJ по суботах і неділях, від 12-ої до 6-ої години вечора. Просимо післати резюме на ukrsporthof@gmail.com, або зателефонувати 973-919-1322

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

DNIPRO LLC.
•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.
ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776
CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543
PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109 Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltld@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ
МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel
• У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
• Візові послуги до України (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service
ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:
\$100 - \$7 \$500 - \$12 \$900 - \$20
\$200 - \$10 \$600 - \$15 \$1000 - \$20
\$300 - \$12 \$700 - \$17 \$1500 - \$37.50
\$400 - \$12 \$800 - \$17 \$2000 - \$50
Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.
* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ
Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Download Our App! ▶

UFCU
Download on the App Store
GET IT ON Google play

**Deposit checks...
View balances...
Make transfers...
Pay bills & more...**

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518)266-0791
AMHERST, NY (716)799-8385
BOSTON, MA (781)493-6733
BUFFALO, NY (716)847-6655
CLEVELAND, OH (440)842-5888

FEDERAL WAY, WA (253)237-5293
PORTLAND, OR (503)774-1444
SACRAMENTO, CA (916)721-1188
SYRACUSE, NY (315)471-4074
VANCOUVER, WA (360)597-2096
WEBSTER, NY (585)545-6276

877-968-7828 www.rufcu.org
Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

З великою скорботою сповіщаємо
ділимося з сумною вісткою,
що в четвер, 19 січня 2017 року на Фльориді
на 92-му році щиття відійшла у вічність

св.п. Дарія Миськів з дому Огоновська

вдова по св. п. Михайлові (1994), мама св. п. Христини (1983)
колишня мешканця Ірвінгтону, Нью-Джерсі,
улюблена Мама, Бабця і Прабабця

У смутку залишилися

діти - Люба Книш з чоловіком Романом, Маруся Ференс
з чоловіком Романом, Олег Миськів з дружиною
Світлавою та її донькою Марусею Дідоренко
внуки - Роман Книш (Кейі), Марко Книш (Сара), Адріанна
Ференс, Аляна Ференс, Андрій Ференс, Кіра Миськів,
Лесик Миськів (Женя)
пра-внуки - Мія Книш, Роман Книш, Йосип Книш, Шарлот Книш,
Матейко Книш, Зоряна Миськів

Вічна пам'ять!

Похорон відбудеться 28 січня 2017 року о год. 1-ій дня на кладо-
вищі Української Православної Церкви Святого Андрія, South Bound
Brook, NJ

З невимовним сумом і в тяжкій скорботі повідомляємо
своїх друзів і знайомих, що 30-го грудня 2016, після
довгої, тяжкої недуги, на 80-му році життя, упокоїлася
в Бозі наша найдорожча дружина, мама й бабуня

св. п. Оксана Бакум з дому Матушевська

Покійна народилася 13 липня 1937 року в Україні, в селі Литовеж,
над Бугом, на Волині. Вона провела все своє життя у виховно-освіт-
ньому світі, починаючи, ще дитиною у скитальських таборах Німеч-
чини, продовжуючи, вже юначкою в Канаді, у Пласті. Під час універ-
ситетських студій вона належала до явно ідеологічних українських
угруповань, ціллю яких було здобути якнайбільше знання про по-
неволену Батьківщину і включитися в боротьбу за її визволення
(Академічне Товариство „Зарево“).

Одружившись, закінчивши вищі студії, виховуючи своїх дітей в
українській мові й культурі, вона почала викладати на різних щаблях.
Ось кілька прикладів: Школа Українознавства в Кергонксоні, Н.Й.; Літ-
ні Курси для молоді УНС на Союзівці; періодичне викладання мови та
літератури в університеті (SUNY - New Paltz); два семестри англійської
мови в Київському Політехнічному Інституті; „Гостинний тиждень”
в Державному Університеті Запоріжжя; іспитування студентів-
кандидатів на викладання англійської мови Сумської області
(„TOEFL”); довголітнє збирання матеріалів, редагування, координація,
а згодом - до кінця своїх днів - щорічна перевірка Стейтвого іспи-
ту з Української мови (Ukrainian Comprehensive Exam („Regents”) для
заавансованих студентів Шкіл Українознавства Стейту Н.Й.; виклад
про Голодомор в Елленвілі, Н.Й.; доповіді про дисидентів, про жінок-
героїнь в Гулагах - для української громади Кергонксону.

Крім її працьовитості, любови до музики – особливо до співу (цер-
ковного, опереткового й класичного), Оксана Бакум була надзвичайно
щедрою людиною. Та про це, нехай свідчать самі за себе її добрі діла.

Покійна залишила невітшними чоловіка, проф. Володимира,
сина Бориса з дружиною Девон і синами Колином та Джеридом,
сина Марка з дружиною Донною з донею Ліндзі та сином Михайлом.

Замість квітів можна складати пожертви в пам'ять Оксани Бакум
на Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУ-
АДК), або на дослідження рака підшлункової залози в Америці, через
American Pancreatic Association.

Адреси

UUARC
(in memory of Oksana Bakum)
1206 Cottman Ave
Philadelphia, PA 19111

American Pancreatic Association
PO Box 352406
Miami, FL 33135

З волі Всевишнього відійшла у вічність
19 грудня 2016 року, проживши 86 літ,
наша дорога Мама, Бабця і Прабабця

св. п. Любомира Євгенія Данилів Мокій

донька бл. п. о. Володимира і Стефанії Данилівих (з дому Чай-
ківська), вдова по св. п. Іванові, нар. с. Царинське, Бойківщина.

Довголітня членка і засновниця 99-го Відділу СУА, та членка
тов. Марії Матері Неустанної Помочі при церкві св. о. Миколая
у Вотервліті, Н.Й.

В горю залишені:

сини - Володимир з дружиною Константиною
- Мирон з дружиною Шілою
- Андрій
внуки - Джанатан, Андрій, Матвій, Ребека, Джан і Кіра-Ан
з їхніми родинами.

ближча і дальша родина в США, Канаді, Польщі й Україні

Панахида була відправлена 22 грудня 2016 року в похорон-
ному заведенні Parker Funeral Home.

Похорон відбувся 23 грудня 2016 року з церкви св. о. Мико-
лая на місцевий парафіяльний цвинтар у Вотервліті, Н.Й.

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на стипендії,
сиріт та жертв війни в Україні через СУА або тов. Марії Матері
Неустанної Помочі при церкві св. о. Миколая у Вотервліті, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями,
що в понеділок, 16 січня 2017 року,
упокоїлася в Бозі наша найдорожча МАМА і БАБУСЯ

св. п. АННА (НУСЯ) ШКАМБАРА БІДЯК

Похорон відбувся у вівторок, 24 січня 2017 року, в Українській
католицькій церкві св. Володимира у Glen Spey, NY.

У глибокому смутку залишені:

син АНДРІЙ з дружиною ЛАДОЮ і доньками МАЄЮ і МІКОЮ
син РОМАН з дружиною УЛЯНОЮ
брат РОМАН ШКАМБАРА з родиною
ближча і дальша родина в США, Канаді та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійної ласкаво просимо складати по-
жертви на 62-ий відділ Союзу Українок Америки та на українську
скаутську організацію Пласт (курінь Верховинки).

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в **BRONX, BROOKLYN,**

NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор

Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!

Користайте тепер -
відсотки та умови на моргеджах найвигідніші!

Звертайтеся до
Кредитівки Самопоміч
Нью Йорк

3.90%* APR

незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888 - SELFREL

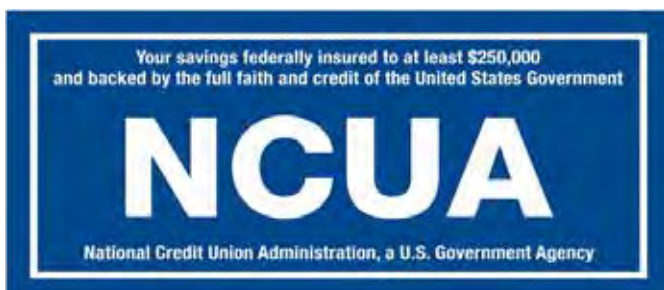
Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.22. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.